

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τεύθεικά σε εἰς φῶς εἰδῶν
Τὸ εἶναι σε εἰς σὺντήριαν ἕως ἑξαίτης τῆς γῆς.
(Πράξ. 17' 47)

Ἰδρυτής τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»
† ΑΡΧΙΜ. ΧΑΡΙΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ΠΕΡΙΟΔΟΥ «2013-2016»

Νικόλαος Σίμος, Πρόεδρος, Δημήτριος Τσερεγκούνης, Θεολ.-φιλόλ., Αντιπρόεδρος, Μάιρη Καραχάλιου, Γεν. Γραμματεύς, Ἄγγελος Ἀντωνέλλης, φυσικός, Ταμίας, Γεώργιος Καραγεωργόπουλος, εκπαιδευτικός, Ἄνδρέας Γουργουλιάτος, δικηγόρος, Φώτιος Θεοδωράτος, γεωπόνος, σύμβουλοι.

ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Νικόλαος Μεσσαλαῆς, Θεολόγος, Κωνσταντῖνος Σπίνος, Κωνσταντῖνος Χρυσουαγῆς

«ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ»

«LA LUMIERE DES NATIONS»

EDITION DE L' ASSOCIATION

DE LA MISSION ORTHODOXE «PROTOCLITOS»

68. RUE MIAOULI 26222 PATRAS GRECE

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» ΜΙΑΟΥΛΗ 68, Τ.Κ. 26222 ΠΑΤΡΑ,
ΤΗΛ.: 2610 329.737, 322.722, ΦΑΞ: 2610 329.390
e-mail: protoklitos@gmail.com

Ἐκδότης - Συντάκτης:

Νικόλαος Μιχ. Σίμος

Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση:

Connections Πολιτισμός καί Ἐπικοινωνία
Γεροκωστοπούλου 5, Πάτρα - τηλ.: 2610 270.924

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: ΤΑΧΥΤΥΠΟ

Πάροδος Διοδώρου 160, Βελβίτσι Πατρῶν
Τηλ.: 2610 461.780-790

Ἐπιταγές καί ἐμβάσματα παρακαλοῦμε νά
ἀποστέλλωνται στή διεύθυνσι τοῦ Συλλόγου
Μιαούλη 68 Πάτρα, Τ.Κ. 262 22, τηλ. 2610 329737
ἢ νά κατατίθενται στοὺς λογαριασμούς:

1) ὑπ' ἀριθμ. 32338682 τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης
IBAN: GR50 0120 6190 0000 00032338 682 BIC: EMPOGRAA

2) ὑπ' ἀριθμ. 226/296169-58 τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης
IBAN: GR8901102260000022629616958 BIC: ETHNGRAA

3) ὑπ' ἀριθμ. 3190101279014 τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης
IBAN: GR34 0430 8340 0031 9010 1279 014 BIC: ABGRGAA

Στὴν περίπτωσι αὐτή οἱ δωρητές νά μᾶς
ἀποστέλλουν ἀντίγραφο τοῦ γραμματίου
καταθέσεως, πρὸς ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

2η Τριμηνία 2013, Τεύχος 137

Ἐκδοσις Συλλόγου

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

ὀ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Μιαούλη 68 Πάτρα, τηλ. 2610 329.737 Τ.Κ. 26222

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 5 €
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 10 €

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

1. Στό σταυρόσχημο βαπτιστήριο τῆς Ἁγίας Εἰρήνης
Ντολιζί ὀ π. Θεολόγος τελεῖ τό Μυστήριο τῆς Βαπτίσσεως.

Δέν οἰκοδομεῖ μόνο χειροποιήτους ναοὺς μέ τὴν ιδιότη-
τα τοῦ ἀρχιτέκτονος, ἀλλά κυρίως ἀχειροποιήτους ναοὺς,
πού εἶναι ζῶντα κατοικητήρια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. «ὀ
δέ Κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν τῆ
ἐκκλησία» (Πράξ.2.47)

2. Ἡ εὐαίσθησι τοῦ π. Θεολόγου γιά τά ὀρφανά παιδιά,
θύματα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, εἶχε σάν ἀποτέλεσμα τὴν
κατασκευή καί λειτουργία τοῦ ὑποδειγματικοῦ Ὀρφανο-
τροφείου στό Ντολιζί μέ δαπάνες τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ».

Διακρίνεται ἡ ἀείμνηστη Εἰρήνη Φωτάκη, ἡ ὀποία εἶχε
προσφέρει πολλά στήν ὀργάνωσι καί λειτουργία αὐτοῦ
τοῦ ἰδρύματος, μέ θυσιές, προσωπική ἐργασία καί ἀγάπη
γιά τά παιδιά, πού φρόντιζε σάν μητέρα τους.

Ἄς εἶναι ἡ μνήμη τῆς αἰωνία καί ἄς λάβῃ τὴν μισθαποδο-
σία, πού τῆς ἀνήκει, στόν Παράδεισο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
• Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ Π. ΧΑΡΙΤΩΝΟΣ ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΕΙ ΕΥΘΥΝΕΣ. Νικολάου Σίμου	3-8
• ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΝΑΝΓΑ ΤΟΥ CONGO. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΣΜΟΣ. ΑΥΤΟΥΣΤΟΣ 2013 Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ. Ἰγνατίου	9-12
• ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ. Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ. Σεβ. Μητροπολίτου Κένυας κ. Μακαρίου	13-14
• ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΜΟΥ ΣΤΟ ΚΟΝΓΚΟ Ἱερομονάχου π. Θεολόγου	15-24
• Η Ι. ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΣΤΟ ΝΤΟΛΙΖΙ.	16-17
• ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ π. ΘΕΟΛΟΓΟ. ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΥΠΟΜΟΝΗΣ ΚΑΙ ΑΦΟΣΙΩΣΕΩΣ. Κώστα Τσαπάρα	25-26
• Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ π. ΘΕΟΛΟΓΟΥ. «...ΝΕΦΙΔΙΟΝ ΕΣΤΙ ΦΘΙΝΟΠΡΙΝΟΝ...» (ΜΕΓΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ) Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» .	27-28
• ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2014	28
• ΣΤΗΛΗ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ.	29-31

*Ο μακαριστός π. Χαρίτων γέννημα
τῆς Κρήτης πού ἀποκλήθηκε «κο-
ρώννα τοῦ Ἀποκόρωνα»*

Μέ τήν εὐκαιρία συμπληρώσεως 40 ἐτῶν ἀπό τότε πού ἔφθασε στήν Ἀφρική γιά τό Χριστό καί 15 χρόνια ἀπό τήν ὀσιακή κοίμησί του, θά ἐκφράσω λίγα λόγια. Ἔς εἶναι αὐτά δεῖγμα τῆς ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης γιά τήν εὐλογημένη ἐπίδρασί του στή ζωή χιλιάδων πνευματικῶν του παιδιῶν στήν Ἑλλάδα, στήν Ἀφρική καί ἀπανταχοῦ.

Τά πρώτα χρόνια στήν Κρήτη

Ὁ Ἱεραπόστολος π. Χαρίτων Πνευματικός γεννήθηκε στίς 17-8-1908 στό Παλαιώνιον Ἀποκορώνου Χανίων.

Ἦταν πρωτότοκο παιδί εὐσεβῶν γονέων, τοῦ Κωνσταντίνου καί τῆς Σταυρούλας. Τό σπίτι τους ἦταν ἀπέναντι ἀπό τήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος, ὅπου ὁ πατέρας του ἔψαλλε. Ὁ μικρός Χαράλαμπος γαλουχήθηκε καί ἀναπτύχθηκε μέσα στήν Ἐκκλησία. Καθημερινά ζοῦσε στό προαύλειό της, εἶτε ἔπαιζε, εἶτε ὄνειρευόταν, εἶτε προβληματιζόταν γιά τό μέλλον του. Ἄκουγε νά χτυποῦν οἱ καμπάνες στόν Ὅρθρο καί Ἐσπερινό καί φτερούγιζε ἡ ψυχή του στόν Οὐρανό καί στά λόγια τοῦ Θεοῦ τοῦ τόν συνεῖχαν.

Ἄλλά καί τό παράδειγμα τῶν γονέων του ἦταν σφραγίδα στήν διάπλασι τοῦ χαρακτήρος του.

Ὁ πατέρας του κατά διήγησι τοῦ ἀνηψιοῦ του Κώστα Μποτωνάκη διακρινόταν γιά τήν δικαιοσύνη, τήν φιλανθρωπία καί τήν ἀπεριόριστη φιλοξενία του. Πολλοί ἄνθρωποι εἶχαν βρεῖ καταφύγιο στό σπίτι τους καί μάλιστα σέ δύσκολους καιρούς. Ἡ μητέρα του ἀγόγγυστα διακονοῦσε, τάιζε καί κοιμίζε ὅλους τούς φιλοξενούμενους, δείχνοντας τό δικό

Ἡ μνήμη τοῦ π. Χαρίτωνος σηματοδοτεῖ εὐθύνες.

**Πέρασαν 40 χρόνια ἀπό τότε πού ὁ μακάριος π. Χαρίτων
ἔφθασε στήν Ἀφρική γιά τόν Χριστό.**

Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τόν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τήν ἐκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τήν πίστιν. (Ἐβρ. ιγ´ 7)

Τό νά ἀναφέρεσαι στήν ζωή ἑνός καταξιωμένου ἐργάτου τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἀναστήματος τοῦ π. Χαρίτωνος, ὅσο καί νά ἐζησες κοντά του, δέν εἶναι ἀπλό καί εὐκόλο.

της ψυχικό μεγαλεῖο. Ὑπάρχουν χαριτωμένα περιστατικά πού μιλοῦν γιά τό οἰκογενειακό περιβάλλον τοῦ π. Χαρίτωνος, πού θά περιγραφοῦν σέ κάποια ἄλλη ἐκτενέστερη ἀναφορά.

Ἐχω ἀναφερθεῖ κατ' ἐπανάληψιν στήν προσωπικότητα, τή δρᾶσι καί τό ἔργο του καί στό περιοδικό «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» ἔχουν γραφεῖ πολλά. Τώρα θά περιορισθῶ σέ κάποια ἄγνωστα ἀλλά σημαντικά

γεγονότα τῆς ζωῆς του.

Ὅταν ἦταν βρέφος ὀλίγων μηνῶν, ἓνα χειμωνιάτικο βράδυ ἢ μητέρα του τὸν εἶχε σκεπασμένο πάνω σέ ἓνα ξύλινο καναπέ κοντά στό τζάκι. Ἐξω εἶχε καταιγίδα. Ἀστραπές καί βροντές διαδέχονταν ἢ μία τήν ἄλλη. Ξάφνου ἓνας ἔκκωφαντικός θόρυβος τοὺς κατατρόμαξε ὅλους. Τό βρέφος ἐκτινάχθηκε δύο μέτρα τουλάχιστον ἀπό τὸν καναπέ. Τί εἶχε συμβεῖ; Ἐνας κεραυνός εἶχε πέσει στό σπίτι. Δίπλα ἀκριβῶς ἦταν ὁ σταῦλος μέ τὰ ζῶα καί σκοτώθηκαν κάποια ἀπό αὐτά. Τό βρέφος διεσώθη κατά τρόπον θαυμαστόν πρὸς μεγάλη χαρά καί ἀνακούφισι τῶν γονιῶν του, πού δόξαζαν τὸν Θεό γιὰ τὴν σωτηρία του.

Ὅταν μεγάλωσε, πήγαινε στό Δημοτικό Σχολεῖο στὸν Κεφαλά, ἀπόστασι ἐνάμισι χιλιόμετρο μέ τὰ πόδια, καί κατόπιν στό Γυμνάσιο στό Βάμο, 6 χιλιόμετρα ἐπίσης μέ τὰ πόδια ἀπὸ τὸ σπίτι του. Οἱ γονεῖς του τοῦ ἔδιναν λίγα χρήματα νά παίρνη κάτι φαγώσιμο, ὅπως καί στὸν ἀδελφό του Δημήτριο. Ὁ μικρός Χαράλαμπος τὰ μάζευε καί δέν τὰ χαλοῦσε. Τί τὰ ἔκανε; Ἐλεημοσύνες σέ φτωχοὺς ἢ ἀγόραζε πνευματικά βιβλία καί εἰκόνες.

Οἱ τρόποι καί οἱ συνήθειές του ξεχώριζαν ἀπὸ τὰ ἄλλα παιδιά.

Σέ ἡλικία 17 ἐτῶν ἔκανε κηρύγματα μέσα στήν Ἐκκλησία πού μέ προσοχή παρακολουθοῦσαν οἱ συγχωριανοί του.

Θεολόγος ἔργῳ καί λόγῳ

Ὁ ζῆλος του τὸν ὡδήγησε τὸ 1927 στήν Θεολογικὴ Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀποφοίτησε τὸ 1932.

Τό 1940 χειροτονήθηκε διάκονος ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Χρῦσανθο τὸν ἀπὸ Τραπεζοῦντος. Τὸν ἐκέλευσε, ὅπως μέ ἱκανοποίησι ἔλεγε ὁ πρῶν Μητροπολίτης Πατρῶν κυρός Νικόδημος, πού ἦταν τότε Ἀρχιδιάκονος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Στὴν ὁμιλία του ὁ ἀείμνηστος Χρῦσανθος τὸν προέτρεψε μετὰ ζῆ ἄλλων νά μὴν ἔχη φιλοσυγγένεια.

Ὁ π.Σεραφεῖμ Παπακώστας μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας πλησίασε τὸν Ἀρχιεπίσκοπο καί τοῦ εἶπε: «Μακαριώτατε, δέν ἔπρεπε νά τοῦ πῆτε νά μὴν ἔχη φιλοσυγγένεια, ἀλλὰ ἀπεναντίας. Αὐτός εἶναι ἀφοσιωμένος στό Θεό σέ τέτοιο βαθμό, ὥστε δέν ἔχει ἄλλοῦ τὸ μυαλό του».

Κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα πού ὑπηρετοῦσε στήν Πάτρα εἶχε ἔλθει νά τὸν συναντήσῃ ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Γιώργος Οἰκονομίδης, πνευματικὸ του τέκνο ἀπὸ τὴν Ἐδεσσα. Ἐλεπε ὁ π.Χαρίτων καί μέχρι νά ἐπιστρέψῃ δόθη-

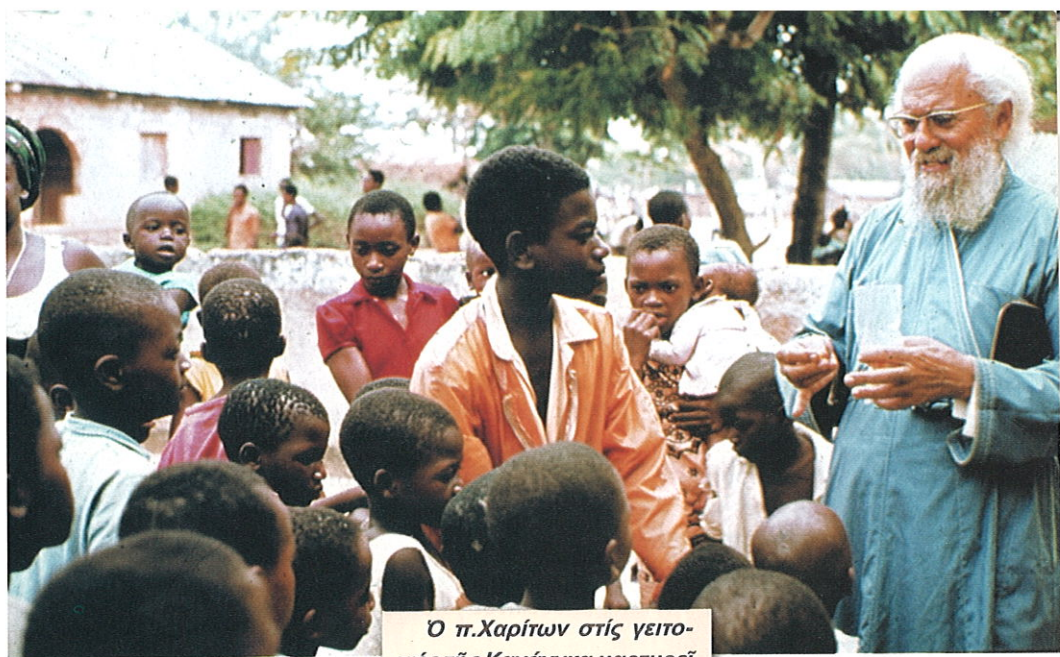
κε ἢ εὐκαιρία νά συζητήσωμε λιγάκι. Τί μοῦ εἶπε; «Γιὰ μένα ὁ π.Χαρίτων βρίσκεται στήν ψηλότερη θέσι. Μᾶς ἐνέπνευσε, μᾶς καθοδήγησε, μᾶς ἀνέδειξε στήν πίστι καί στήν ἐπιστήμη. Ἐχει εὐρύ πνεῦμα καί εἶστε τυχεροί πού τὸν ἔχετε κοντά σας. Ἐμεῖς τὸν στερηθήκαμε, ἀλλὰ δέν τὸν ξεχνᾶμε. Δέν φεύγει ἀπὸ τὸ νοῦ μου ἢ μορφὴ του. Τὰ δύσκολα χρόνια τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ὅταν οἱ ἀντάρτες πυρπόλησαν καί ἔκαψαν τὴν Μητρόπολι Ἐδέσσης, ὁ π.Χαρίτων κρατώντας μία εἰκόνα στά χέρια μαζί μέ τὸν π.Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο διέφυγαν ἀπὸ μία χαράδρα. Μέ κίνδυνο τῆς ζωῆς τοὺς ἐκήρυτταν καί ἐστήριζαν τοὺς τρομοκρατημένους κατοίκους νά μείνουν καί νά ἀγωνισθοῦν γιὰ τὴν πίστι καί τὴν πατριδα. Δέν θά ξεχάσω ποτέ αὐτὸν τὸν γενναῖο κληρικό πού μέσα μου φαντάζει γίγαντας.»

Σέ κάποια στιγμή χαλάρωσης, πού θυμόταν τὰ παλιά, ὁ πατήρ Χαρίτων μοῦ διηγήθηκε μία ἄλλη περιπέτειά του. Ὑπηρετοῦσε ὡς στρατιωτικὸς ἱερεὺς. Μάλιστα, ὅταν κατελήφθη ὁ Γράμμος, ἐτέλεσε τὴν ἐπίσημη δοξολογία καί κατόπιν ἐπιμνημόσυνο δέησι γιὰ τοὺς πεσόντες. Μοῦ ἐξέφρασε τὸν πόνο του γιὰ τὸν ἐμφύλιο σπαραγμὸ καί τὴν εὐχή νά μὴν ξαναζήσῃ ποτέ ἢ πατριδα μας τέτοιες τραγικὲς καί ἀδελφοκτόνες στιγμές.

Πήγαινε μέ τὸ στρατιωτικὸ τζιπ νά τελέσῃ τὰ ἱερά του καθήκοντα σέ κάποια Μονάδα. Στό ἴδιο αὐτοκίνητο πλάϊ του καθόταν ὁ διοικητὴς καί πίσω στρατιῶτες. Ξαφνικά οἱ ρόδες πάτησαν μία νάρκη καί τὸ αὐτοκίνητο ἐκτινάχθηκε παταγωδῶς μαζί βέβαια καί οἱ ἐπιβάτες του.

«Μόλις ἔπαυσε ὁ θόρυβος, νόμισα ὅτι δέν ἤμουν πλέον στὴ γῆ ἀλλὰ βρισκόμουν στὸν οὐρανό. Πῶς νά εἶναι ὁ Παράδεισος σκέφθηκα καί μέ ἀγωνία περιμένα νά δῶ. Ἐβαλα τὰ χέρια μου στά μάτια γιὰ νά μὴν τὰ ἀνοίξω ἀπότομα καί θαμβωθῶ ἀπὸ τὸ Φῶς. Τὰ αἰσθάνθηκα ὑγρά καί ζεστά, ἀνοιξα σιγά σιγά τὰ βλέφαρα. Διεπίστωσα ὅτι δέν ἤμουν στὸν οὐρανό, ἀλλὰ στήν γῆ τραυματισμένος. Τὰ χέρια μου εἶχαν βαφεῖ στό αἷμα πού ἔτρεχε ἀπὸ τὸ κεφάλι μου. Μέ πλησιάσαν οἱ στρατιῶτες πού δέν εἶχαν πάθει τίποτε. Τοὺς ζήτησα νά φέρουν τὴν τσάντα μου, νά τὴν ἀνοίξουν καί νά μοῦ δώσουν τὸν σταυρὸ πού ἦταν μέσα. Μόλις τὸν πῆρα, τὸν προσκύνησα καί εὐχαρίστησα τὸ Θεό γιὰ τὴν σωτηρία μας. Τοὺς εἶπα τότε νά ρίξουν μία φωτοβολίδα, γιὰ νά μᾶς βροῦν ὅσο γινόταν πιὸ γρήγορα. Λυπήθηκα πολύ, ὅταν μέ πληροφόρησαν ὅτι ὁ Διοικητὴς εἶχε φονευθεῖ ἐπὶ τόπου.»

Ἀλήθεια πόσο ποθοῦσε σέ κάθε στιγμή τὸν οὐρανό! Δέν κάνω ἄλλο σχόλιο, ἀφήνω στὴ δική σας

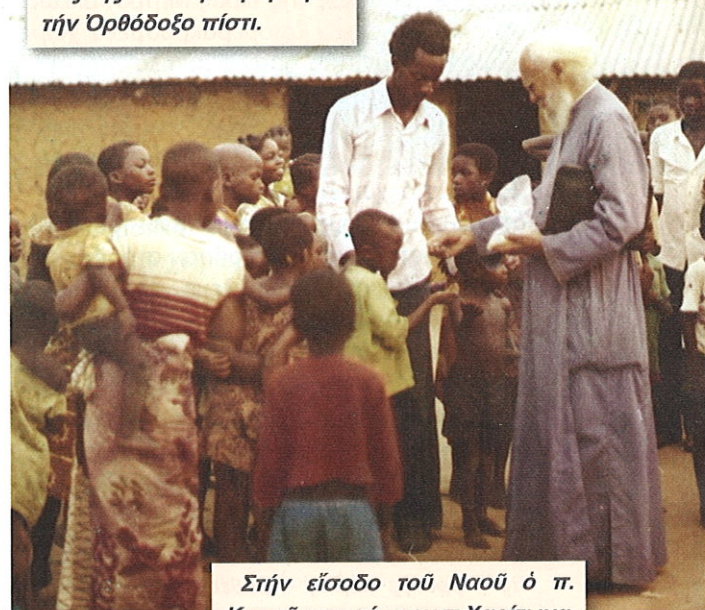

Έπιστολή π. Χαρίτωνος προς φιλικό του πρόσωπο, χαρακτηριστική για τον τρόπο που καλεί στο ιεραποστολικό έργο.

Ο π.Χαρίτων στις γειτονιές της Κανάνγκα μαρτυρεί την Ορθόδοξη πίστι.

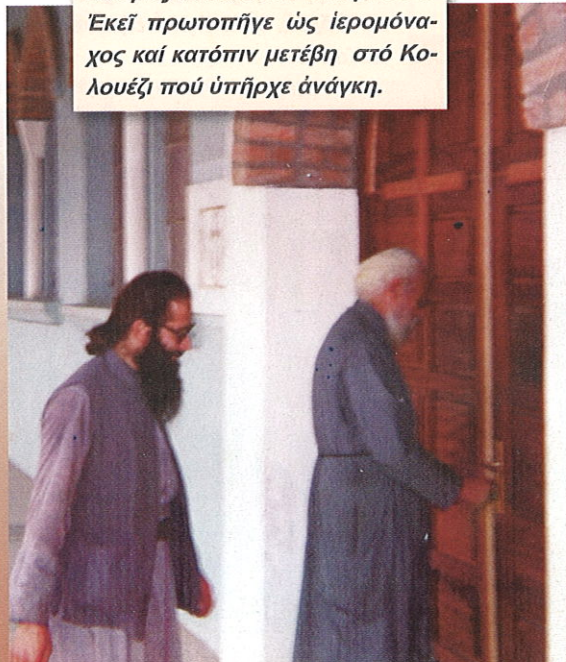
Κανάνγκα 7.10.74

Αγαπώτε X
 Έυχεται πολύ, που κάποιος-κάποιος θυμάται
 την μακρινή Κανάνγκα & εύχεται.
 Χαρις έρωσε, ζώε, τον X να έρθει κερρίκι
 μέρα ως έδω. Μάλλον τα Ταγγιά, μια
 θλίψη, η Ιεραποστολή είναι μερλίχιδιά
 ειδοίνασαι τα νυχμούς της,
 εφεί μεσί'τα X

Στήν είσοδο του Ναού ο π. Κοσμάς κοντά στον π.Χαρίτωνα. Έκει πρωτοπήγε ως ιερομόναχος και κατόπιν μετέβη στο Κολουέζι που υπήρχε ανάγκη.

Η άνοιξοδόμησις του Παλαιού Ναού του Αγίου Ανδρέου στην Κανάνγκα. Συμμετείχε με τίς τεχνικές του γνώσεις και ό τότε λαϊκός Γιάννης Ασλανιδής, μετέπειτα Ιεραπόστολος π.Κοσμάς Γρηγοριάτης.

σκέψι κάθε προέκτασι.

Ἱεροκήρυξ Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν

Ὅταν μετατέθηκε στήν Πάτρα τό 1958, δυσκολεύθηκε στήν ἀρχή νά προσαρμοσθῆ. Βρῆκε δυσκολίες. Εἶχε ζήσει πολλά χρόνια στήν Μακεδονία καί θεωροῦσε τούς ἀνθρώπους ἐκεῖ πιδό εἰλικρινεῖς καί εὐθεῖς. Δέν τοῦ ἄρεσε ἡ διγλωσσία, δέν ἤθελε ἄλλα στό νοῦ καί ἄλλα στά λόγια. Εἶχε παρρησία καί αὐτό πού ἦταν, τό ἔδειχνε. Δέν ὑποκρινόταν ὅποιοδῆποτε καί ἂν ἦταν τό κόστος.

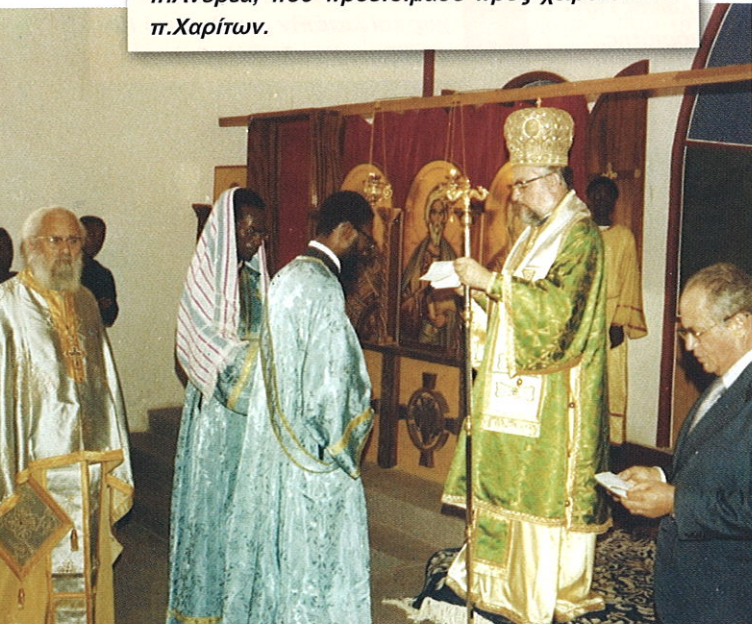
Εἶχε ἀγάπη γιά ὅ,τι ἔκανε καί χαιρόταν νά προσφέρῃ τό Χριστό σέ κάθε ἀνθρωπο καί ἰδίως στούς νέους, γιά τούς ὁποίους ἐπεδείκνυε ἰδιαίτερη φροντίδα.

Ὡς ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως περιόδευε καί τά πλέον ἀπομεμακρυσμένα χωριά. Τότε ὅμως τά πράγματα ἦσαν δύσκολα· πήγαινε μέ τήν συγκοινωνία, ἀφοῦ ἐλάχιστοι διέθεταν Ι.Χ. αὐτοκίνητα καί ὅπου δέν ἔφθανε ἡ συγκοινωνία, χρησιμοποιοῦσε ἄλογο ἢ γαῖδουράκι ἀκόμη καί τά πῶδια. Ἔμενε στά χωριά στά σπίτια τῶν ἱερέων. Πολλοί ἀπό αὐτούς ἀκουμποῦσαν ἐπάνω του, ἐξέθεταν τά προβλήματά τους καί ζητοῦσαν στήριξι.

Ὡς πατέρας συμβούλευε, νουθετοῦσε, βοηθοῦσε, πάντα εἶχε νά πῆ ἕνα καλό λόγο. Ὅλοι τόν ἀγαποῦσαν καί χαιρόνταν νά τόν φιλοξενοῦν στά σπίτια τους. Ἔχω ἀκούσει διάφορες ἱστορίες ἀπό κληρικούς τῶν χωριῶν μας πού ἰδιαίτερα τόν εὐλαβοῦντο.

Ἦταν ὁ μόνος ἱεραπόστολος πού δέν ἔκανε ταξί-

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεντρῶας Ἀφρικῆς κυρός Τιμόθεος, χειροτονεῖ τούς δύο πρῶτους κληρικούς π. Χρυσόστομο καί π. Ἀνδρέα, πού προετοιμάσε πρὸς χειροτονία ὁ π. Χαρίτων.

Ἐπί τῶν ἡμερῶν τοῦ π. Χαρίτωνος βαπτίστηκαν 30.000 περίπου ἰθαγενεῖς.

δια στήν Ἑλλάδα. Ἔμεινε προσηλωμένος στόν τόπο τῆς διακονίας του κυριευμένος ἀπό τόν ἀγῶνα του καί τήν ἀγάπη τῶν ἰθαγενῶν. Ἦλθε μετά ἀπό 15 χρόνια γιά λόγους ὑγείας ἔπειτα ἀπό μεγάλη πίεσι καί ἐπιμονή. Ὑπεβλήθη σέ ἐγχείρησι στόν Ἐρυθρό Σταυρό καί πρὶν ἀκόμη συνέλθῃ ἀπό τή νάρκωσι, ἡ πρώτη του μιλιὰ ἦταν: «Κάνε γρήγορα χτυπάνε οἱ καμπάνες, βοηθήσε με νά πᾶμε στήν Ἐκκλησία». Καί μέ ἐλαχιστοποιημένες τίς αἰσθήσεις του βρισκόταν στό χώρο τῆς Ἐκκλησίας!

Μετά ἦλθε καί στήν Πάτρα γιά λίγες ἡμέρες. Πήγαμε σέ πολλά γνῶριμα μέρη. Εἶδε παλαιούς συνεργάτες, ἔκανε ἐπισκέψεις σέ Ναούς, Μοναστήρια, ὀργανώσεις καί ἰδρύματα. Πηγαίνοντας στήν Παναγία Ἐλεοῦσα στήν Πιπίτσα ἐκεῖ στό δρόμο εἶδε μέσα ἀπό τό αὐτοκίνητο ἕναν ἱερέα. «Ὁ παπα-Ἡλίας», φώναξε. Σταμάτησα καί μόλις ὁ παπα-Ἡλίας τόν ἀντελήφθη, ἔλαμψε ἀπό χαρά καί ἔπεσε γονατιστός. «Πάτερ μου, τί ἐκπληξί εἶναι αὐτή;». Βγῆκε ἀπό τό αὐτοκίνητο ὁ π. Χαρίτων, τόν σήκωσε καί τόν ἀγκάλιασε. Τότε θυμήθηκα μία ἀνάλογη σκηνή πού μοῦ εἶχε κάνει βαθεῖα ἐντύπωσι. Ὁ ἐπίσκοπος τότε Ζακύνθου κυρός Ἀπόστολος, παλαιό πνευμα-

**Ἡ Θεία
Λειτουργία
στόν κατανυ-
κτικό παλαιό
Ναό τοῦ Ἁγίου
Ἀνδρέου
ἀνεβάζει τούς
πιστούς στά
οὐράνια.**

τικό του τέκνο, εἶχε ἔλθει νά τόν συναντήση. Μόλις τόν ἀντίκρυσε, ἔπεσε γονατιστός μπροστά του. Εἶδε καί ἔπαθε νά τόν σηκώση. «Μά, Σεβασμιώτατε, ἐγώ πρέπει νά γονατίσω, συγχώρεσέ με.» Τά ἀνέφερα αὐτά γιά νά δείξω πόσο τόν σέβονταν καί τόν ἀγαποῦσαν ἱερεῖς καί ἀρχιερεῖς καί πόσο ταπεινός ἦταν.

Οἱ πνευματικοί δεσμοί του μέ τήν πόλι τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου

Ἀγάπησε πολύ τήν Πάτρα, πού μετά τήν Κρήτη ἦταν ὁ τόπος πού ἔζησε τά περισσότερα χρόνια. Εἶχε δεθεῖ συναισθηματικά καί πνευματικά μέ τόν Ἅγιο Ἀνδρέα, τήν πόλι, τούς ἀνθρώπους, τά παιδιά, τό ἔργο πού ἐπιτελοῦσε. Εἶχε πολιτογραφηθεῖ Πατρινός, δέν σκόπευε νά φύγη.

Ἀνήμερα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τό 1971 ἦταν στό κρεβάτι μέ δισκοπάθεια. Μέ κάλεσε νά πάω στό σπίτι. Ὅταν μπήκα στό δωμάτιό του, ξαφνιάστηκα. Γιά πρώτη φορά τόν εἶδα δακρυσμένο. Ἴσως, σκέφτηκα, γιατί δέν εἶχε πάει στόν Ἅγιο Ἀνδρέα πού πανηγύριζε.

«Ἄκουσε», μοῦ εἶπε, «φεύγω ἀπό τήν Πάτρα.».

«Τί λέτε, πάτερ;».

«Ναί, δέχτηκα νά πάω στήν Θεσσαλονίκη.»

«Μά ἀφοῦ δέν τό θέλετε, γιατί;»

«Ἐτσι πρέπει νά γίνη, νά κάνω ὑπακοή.»

Ἀντέδρασα, ἀλλά εἶχε πάρει τήν ἀπόφασι. Ὅμως ἡ σκέψι ὅτι θά ἔφευγε ἀπό τήν Πάτρα τόν συγκλό- νιζε. Δέν τόν εἶχα δεῖ ἄλλη φορά τόσο φανερά εὐά-

λωτο συναισθηματικά. Φαίνονταν δυνατός, σκληρός, ἀνθεκτικός. Ὁ ἀποχωρισμός ὅμως, πού δέν τόν εἶχε ἐπιδιώξει, τοῦ στοίχιζε. Τελικά παρουσιάστηκαν ἐμπόδια καί ἡ μετάθεσίς του δέν πραγματοποιήθηκε.

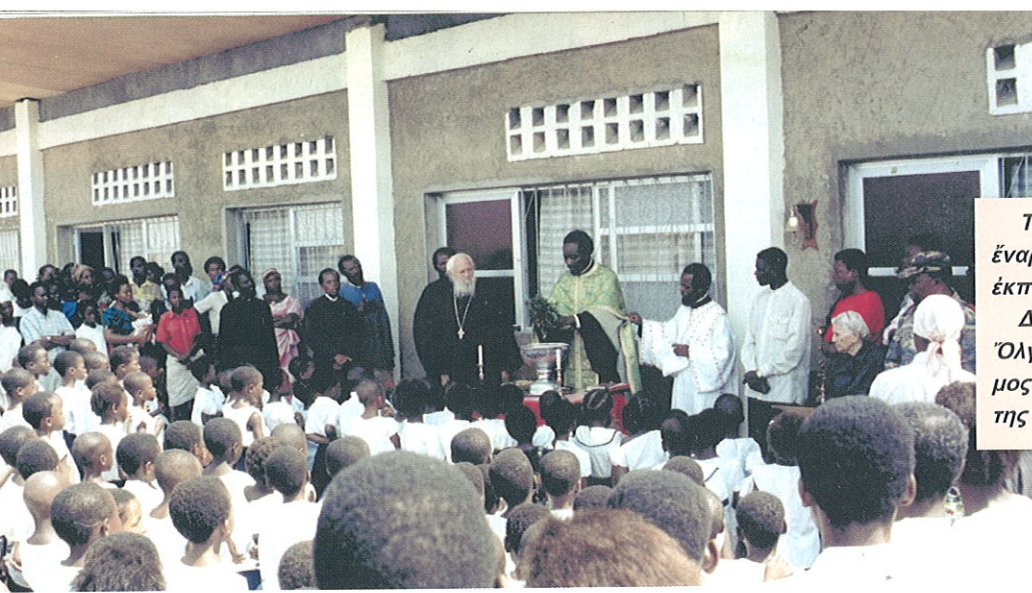
Ἡ μεγάλη κλήσις

Λίγο ἀργότερα τοῦ ἔγινε μία ἄλλη κλήσι. Ἦλθε στήν Πάτρα τόν Φεβρουάριο τοῦ 1973 ἡ ἀδελφή Ὕλγα Παπασαράντου, ἀνηψιά τοῦ π.Χρυσοστόμου Παπασαραντόπουλου, ὁ ὁποῖος κοιμήθηκε στίς 29-12-1972, καί τοῦ μετέφερε τήν ἐπιθυμία τοῦ «παπ- ποῦ», ὅπως ἔλεγαν τόν π.Χρυσόστομο, νά πάη στήν Κανάνγκα καί νά συνεχίση τό ἔργο του, γιατί ἡ θύρα ἦταν ἀνοιχτή καί χιλιάδες ψυχές ἀνέμεναν νά φωτιστοῦν.

Ὁ π.Χαρίτων ἐνθουσιάσθηκε, συγκινήθηκε μέ ὅσα τοῦ ἀφηγήθηκε ἡ ἀδελφή καί πῆρε ἀπόφασι νά ξενιτευθῆ γιά τό Χριστό.

Ἐτοιμάσθηκε ἀθόρυβα χωρίς τυμπανοκρουσίες. Ἐλάχιστοι τό ἔμαθαν τήν τελευταία στιγμή.

Στίς 5 Ἰουλίου 1973 τό ἀπόγευμα ἔκλεινε ἡ αὐλαία τῆς δράσεώς του στήν πόλι τοῦ Πρωτοκλήτου. Πῆγε στό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Μετά τό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ γονάτισε ἐμπρός στήν Ἁγία Κάρα καί τόν Τάφο Του, ζήτησε τίς μεσιτεῖες καί τήν εὐλο- γία Του γιά τήν ἐπιτυχῆ ἔκβασι τῆς ἀποστολῆς του. Ἦταν ἡ δεύτερη φορά πού τόν εἶδα δακρυσμένο. Ὅχι ὅμως ἀπό λύπη ἢ στενοχώρια, ἀλλά ἀπό συ- γκίνησι.

Τέλεσις αγιασμού κατά τήν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων στήν ἐκπαιδευτήρια «Φῶς Ἐθνῶν». Δεξιᾷ διακρίνεται ἡ ἀδελφή Ὕλγα Παπασαράντου, πολύτιμος καί ἀφοσιωμένη συνεργάτης τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου.

Τήν ἄλλη μέρα λίαν πρῶτῶν συνόδευα στό ταξίδι του γιά Ἀθήνα. Ἦταν εὐδιάθετος, χαρούμενος πού ἔφευγε. Μπροστά του ἄνοιγε νέος ὀρίζοντας, νέο στάδιο ἀγῶνων καί ἦταν ὅλος ζωντάνια, αἰσιοδοξία.

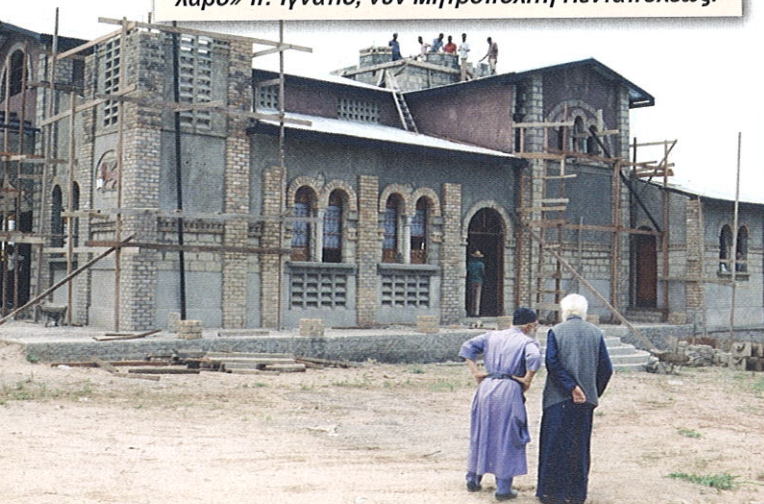
Ὁ ἱερός του πόθος· Ἡ Ὀρθοδοξία στήν Ἀφρική.

Στίς 9 Ἰουλίου πετοῦσε τό ἀεροπλάνο γιά τήν Ἀφρική σέ ἀπευθείας πτήσι Ἀθήνα-Λουμπουμπάσι. Ἀλύγιστος καί χαρούμενος πέρασε ἀπό τόν ἔλεγχο. Ἐγώ σκεπτόμουν: Ποῦ πάει στήν ἡλικία τῶν 65 ἐτῶν; Ποίος θά τόν περιμένῃ ἐκεῖ; Ποῦ θά μείνῃ; Καμμία ὑποδομή δέν ὑπάρχει. Πορεία στό ἄγνωστο!

Ὅχι, δέν κάμφθηκε ἀπό συναισθήματα, ἔφυγε πλήρως συνειδητοποιημένος γιά τό ἔργο πού ἄρχιζε. Δέν ἦταν μόνος, εἶχε μέσα του τόν Χριστό. Ἦταν ὀπλισμένος μέ Θεία Δύναμι καί ἀντοχή. Πορευόταν στά Ἐθνη τά μή εἰδότα Θεόν.

Ὅχι, δέν δάκρυσε, δέν ὀλιγοψύχησε. Ὅχι, δέν εἶχε ἔνδοιασμούς, ἐπιφυλάξεις, ἀνασφάλεις καί

Τήν ἀνοικοδόμησι τοῦ ἱ.Ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου παρακολουθεῖ ὁ π. Χαρίτων καί ἐνημερώνεται ἀπό τόν «ἀρχιτέκτονα-μηχανικό-ἐργολάβου» π. Ἰγνάτιο, νῦν Μητροπολίτη Πενταπόλεως.

φοβικά σύνδρομα.

Ὁ Θεός τοῦ εἶχε κάνει τήν κλήσι. Τίποτε δέν τόν ἐμπόδιζε στήν πορεία πού χάραξε. Ἐγινε κωδωνοκρούστης τῆς Ὀρθοδοξίας στά Ἐθνη. Ἐσμίξε τή βροντερή φωνή του μέ τίς καμπάνες καί ἔγινε ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Ἐμεῖς ἐδῶ συγκλονιστήκαμε ἀπό τό ψυχικό του μεγαλεῖο, τό πνεῦμα θυσίας, τήν ἀγάπη του γιά τόν συνάνθρωπο, τή φλόγα του νά μεταδώσῃ τήν εἰρήνη καί τά ἀγαθά στά Ἐθνη· καί δώσαμε ὑπόσχεσι νά συμπαρασταθοῦμε ὅσο τό δυνατόν στούς ἀγῶνες του.

Βέβαια θά μπορούσαμε καί ἄλλα νά κάνουμε. Δεσμευόμαστε ὅμως νά συνεχίσουμε μέ μεγαλύτερη ἔντασι τίς προσπάθειες. Κρατᾶμε στό φυλακτήριο τῆς καρδιάς μας τίς ὑποθήκες του.

Ναί πάτερ Χαρίτων, «ἀγίε ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ἐπίγειε ἄγγελε καί ἐπουράνιε ἄνθρωπε», θά ἐξαντλήσουμε τίς δυνάμεις μας, ὥστε οἱ καμπάνες τῆς Ὀρθοδοξίας νά ἀντηχοῦν σέ ὅλη τήν Ἀφρική, σέ ὅλο τόν κόσμο.

Τό «Χριστός Ἀνέστη» νά γίνῃ ἡ μόνη ἀληθινή πανανθρώπινη ἐλπίδα καί βεβαιότητα καί ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ νά τρέχῃ καί νά δοξάζεται στά Ἐθνη.

Ναί, πάτερ Χαρίτων, θά χτυποῦν οἱ καμπάνες γιά νά μᾶς ξυπνοῦν καί νά μᾶς ξεσηκώνουν σέ ἔργα ἀγάπης, εἰρήνης καί χαρᾶς τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ναί, πάτερ Χαρίτων, «κορώνα τοῦ Ἀποκόρωνα», ὅπως σέ ἀπεκάλεσαν, θά μείνῃς φωτεινό παράδειγμα λεβεντιάς, ἀγωνιστικότητας, θάρρους, προσφορᾶς καί θυσίας.

Ἡ μνήμη σου θά εἶναι αἰώνια χαραγμένη μέσα στίς καρδιές μας καί θά σηματοδοτῇ τίς εὐθύνες καί τό χρέος μας.

Νικόλαος Σίμος

*Σεμινάριο με τούς
ύπευθύνους νέους
τῶν ἐνοριῶν.*

Ἀπό τήν ΚΑΝΑΝΓΑ τοῦ Congo Πνευματικός ὀργανισμός

Αὐγουστος 2013

Τρία σεμινάρια. Συμμετοχή κάπου 200 μελῶν. Αυτό δέν τό εἶχαμε ξαναζήσει. Καμία ὑπερβολή.

Α΄

Ἀρχίσαμε μέ τό σεμινάριο τῶν ἱερέων. Σύναξις 25 κληρικῶν. (Ἀπουσιάζουν 3 γιά λόγους ὑγείας κ.λ.π.) 29 Ἰουλίου-13 Αὐγούστου.

Ἀρχή ἡμερησίου προγράμματος μέ τήν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου. (200 ἄνδρες σέ πρωινή λατρεία! Κληρικοί καί λαϊκοί). Ρόφημα. Συμμελέτη Ἁγίας Γραφῆς. Ἀνάπτυξις τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ Ὁρθρου. Διάλειμμα.

Εἰσηγήσεις ἀπό τούς Ἐπίσκοπο Πενταπόλεως κ. Ἰγνάτιο, Ἀρχιερ. Ἐπίτροπο π. Ἀνδρέα Καγαγα, π. Καλλνικο καί π. Χαρίτωνα (θεολόγους). Συζήτησις. Ἡ συνέχεια τό ἀπόγευμα μέ λύσι ἀποριῶν ἐπί διαφόρων ζητημάτων. Ἐσπερινός.

Β΄

Τά σεμινάρια τῶν λαϊκῶν (17-28 Αὐγούστου) μέ τούς ὑπευθύνους (76) ἐνοριῶν τῆς ὑπαίθρου καί νέους (88) τῆς ὑπαίθρου, ἡλικίας 18-28 ἐτῶν, γίνονταν συγχρόνως σέ διάφορες αἴθουσες σέ χώρους τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς. Οἱ πρῶτοι

Σεμινάριο κληρικῶν.

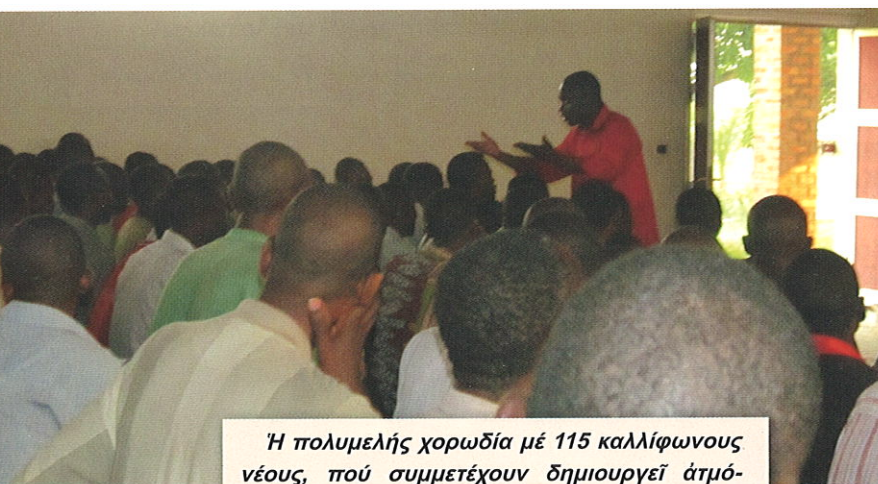

*Παρακολούθησις τῶν
θεμάτων καί συζήτησις.*

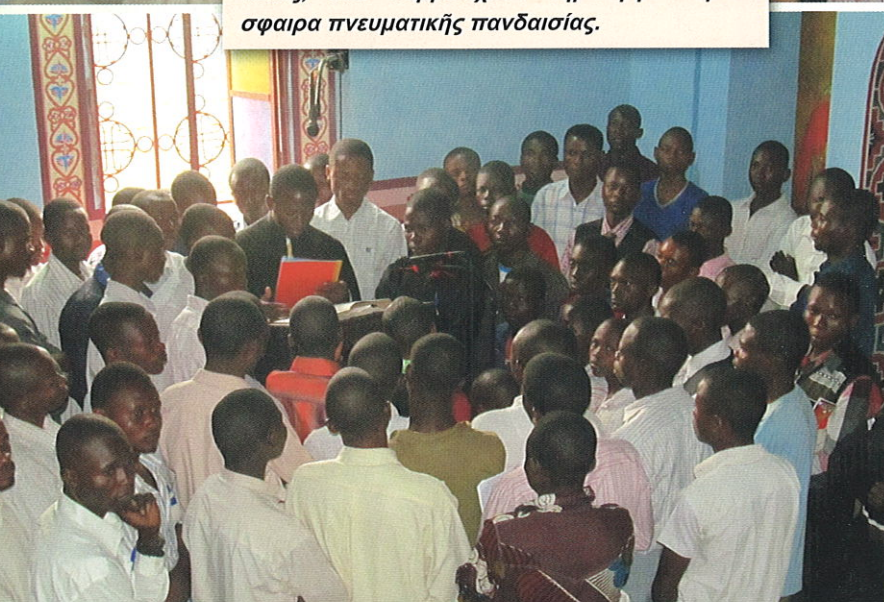

Συμμετοχή τῶν μελῶν τῶν σεμιναρίων στήν Θεία Λειτουργία στό νέο Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἡ πολυμελής χορωδία μέ 115 καλλίφωνους νέους, πού συμμετέχουν δημιουργεῖ ἀτμόσφαιρα πνευματικῆς πανδαισίας.

μέ δικά τους θέματα καί οἱ δεῦτεροι κυρίως γιά τήν ἐκμάθησι ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων σέ βυζαντινά μέλη. Ὑπῆρχαν καί κοινές εὐκαιρίες. Ἡ φιλοξενία γινόταν σέ κοιτῶνες τοῦ συγκροτήματος «Ἄλληλούϊα» καί στά ἐκπαιδευτήριά μας «LUMIERE DES NATIOS». Κοινά τά γεύματα.

Θέματα ὅπως:

«Ἰερωσύνη μέ ὀρθόδοξο ἦθος καί πολιτεία»,

«Ἱερεῖς: ζωντανά λείψανα ἁγίων»,

«Σωστή ἰ. ἐξομολόγησις»,

«Ἱεραργοί Θ. Λειτουργίας»,

«Ἐκκλησιαστική Ἱστορία» κλπ.,

προσέφεραν βαθύτερες πνευματικές γνώσεις καί κίνητρα γιά εὐσεβέστερη ζωή.

Ἀλήθεια, ἦταν ἀπόλαυσις νά παρατηρῆς ἕνα διψασμένο ἀκροατήριο μέ ὀρθάνοιχτα μάτια, αὐτιά καί ... στόμα!

Ἦταν συγκινητική ἐμπειρία νά ζῆς τήν τάξι καί τήν εὐλαβική πα-

Ο Ι. Ναός του Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου βαίνει πρὸς ὀλοκλήρωσι καὶ θὰ καλύψῃ τὶς ὀλοένα αὐξανόμενες λατρευτικὲς ἀνάγκες τῶν πιστῶν.

ρακολούθησι τῆς Θείας Λατρείας· μάλιστα στόν μεγαλοπρεπή νέο ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου (ὁ Πατριάρχης μας τόν ἀξιολόγησε ὡς δεύτερον σ' ὅλη τήν Ἀφρική), πού μέθυσιές καί φιλοτιμία ἀνήγειρε στήν καρδιά τῆς μαύρης Ἡπείρου ὁ Ἱεραποστολικός Σύλλογος «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» Πατρῶν.

Ἔχετε τόση φαντασία νά συλλάβετε τήν μεγαλοπρέπεια νά συλλειτουργοῦν 25 κληρικοί καί νά ψέλνουν 88, σύν τά ὑπέρ-εἴκοσι μέλη τῆς τοπικῆς, μονίμου νεανικῆς χορωδίας τῆς Kananga;

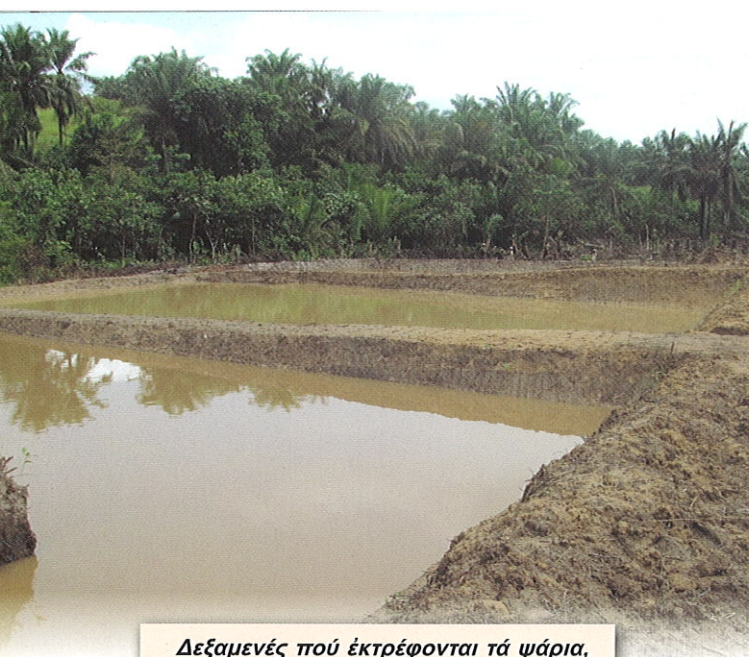
Ἔδωσε ὁ Θεός καί ζήσαμε τόν Αὐγουστο πού πέρασε αὐτά πού ἀναφέρονται, καί ὄχι μόνο!

Τέλος κάτι τό ἄξιον ὑπογραμμίσεως εἶναι τό γεγονός ὅτι στήν ὀργάνωσι καί τήν ὀμαλή διεξαγωγή τῶν ἐργασιῶν τῶν σεμιναρίων καί τῶν μεταφράσεων, ὅπου ἦταν ἀπαραίτητο, ἀπό τά ἑλληνικά στήν τοπική καθομιλουμένη στό Κασάϊ γλῶσσα, τήν τσιλοῦμπα, καί βέβαια στήν διδασκαλία τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων συνέβαλαν ἀποφασιστικά οἱ 6 ἑλληνομαθεῖς, μεταξύ τῶν ὁποίων 5 νεαροὶ θεολόγοι, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 3 πτυχιούχοι τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογικῆς μας Σχολῆς στήν Kinshasa τοῦ Congo ἀπό τήν Kananga. Πρῶτοι καρποὶ μακρῶν κοπιαστικῶν ἐργασιῶν.

Καί ἄλλα:

-Ὁ νεώτερος ἱ.Ναός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στήν Kananga δ' ὀλοκληρώθηκε ἐξωτερικῶς καί ἐσωτερικῶς. Μένει νά συνεχισθῇ ἡ ἀγιογράφησις, πού ἄρχισε καί - προσωρινῶς - διεκόπη. Σύντομα - πρὶν ἀπό τά Χριστούγεννα σύν Θεῷ - θὰ σᾶς προσφέρωμε λεπτομέρειες μέ φωτογραφίες.

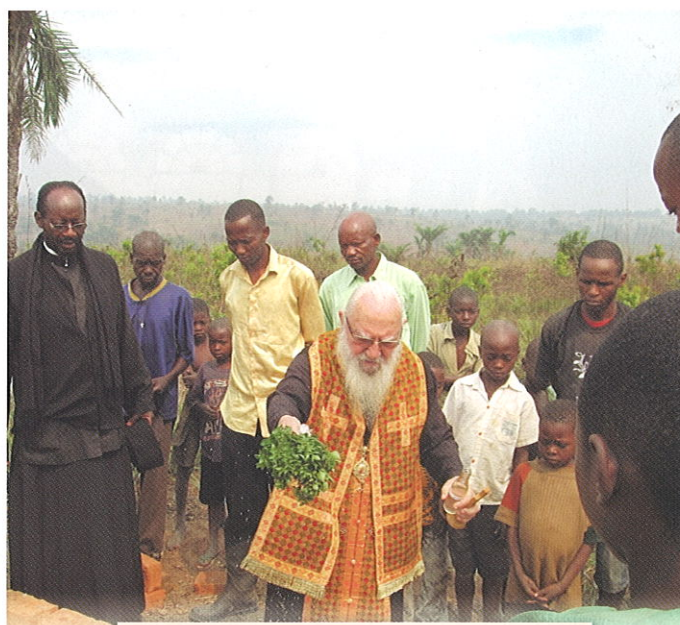
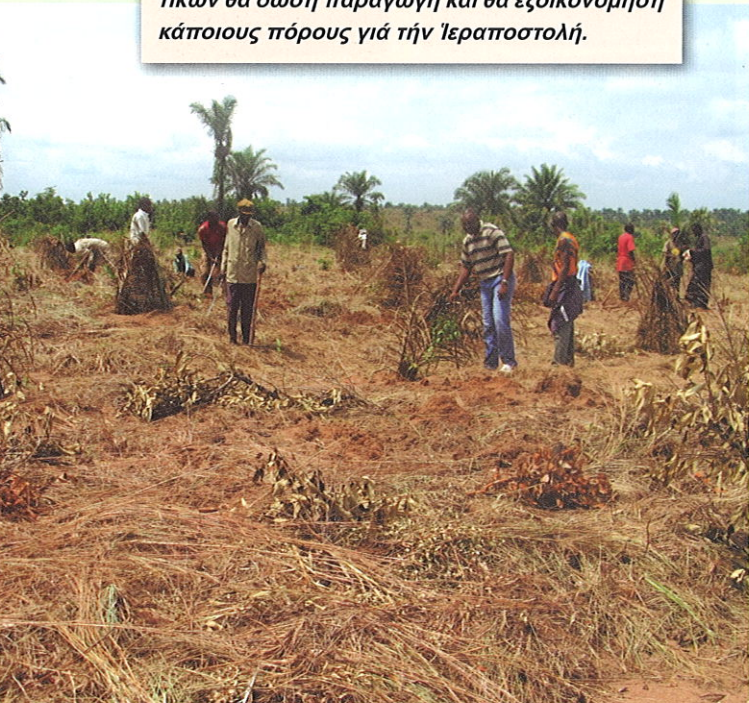
Δεξαμενές πού έκτρέφονται τά ψάρια, μέ νερό από τό παρακείμενο ποτάμι.

-Η φάρμα μας, 510 στρέμματα, γύρω από τόν ι. Ναό τής Αγίας Σοφίας καί τών τριών θυγατέρων της, έσημείωσε άλματα: Όργανισμός φυτείας έσπεριδοειδών (πορτοκαλιές, μανταρινιές, λεμονιές, 600 δενδρύλλια), μάγκοι, κοκοτιές, 200 καφετιές, πάνω από 200 κάσσιες κοντά στά παρρρέοντα ποταμάκια κλπ.

-Ξερριζώματα θαμνοειδών, σπορά καλαμποκιού, φασουλιών, σόγιας, μανιόκ κλπ.

-Σέ 11 φυσικές δεξαμενές (25X30 μ.) έκτρέφο-

Ή καλλιέργεια δένδρων, θάμνων καί κηπευτικών θά δώση παραγωγή καί θά έξοικονομήση κάποιους πόρους γιά τήν Ίεραποστολή.

Θεμελίωση οικίσκου στό κτήμα γιά αποθήκη καί διαμονή του φύλακα, από τόν Σεβ. κ. Ίγνάτιο.

νται ψάρια. Από τήν πρώτη ήδη άλιεύθηκαν 420 νόστιμα ψάρια. Κάθε μήνα θά άλιεύωνται μιές δεξαμενής τά μεγαλύτερα ψάρια καί θά άφήνω-νται τά μικρότερα γιά άλλη φορά.

-Τό Όπουργείο Γεωργίας, έκτιμώντας τήν προσπάθειά μας καί πρός ένίσχυσιν, κατ' αύτάς μᾶς προσφέρει ένα τρακτέρ Jon Tir καί 15000 δολάρια.

«Έχει ο Θεός», λέει ο λαός μας.

† Ό Πενταπόλεως Ίγνάτιος

Ό Σεβ. κ. Ίγνάτιος άκούραστος έποπτεύει καί συντονίζει όλες τίς έργασίες.

Ο επίβλητικός Ναός τών Αγίων Πάντων στή Ναϊρόμπι τής Κένυας.

Άπό τόν άγρό τής Ίεραποστολής. Ή σύγχρονη πραγματικότητα.

Όσο κι άν φαίνεται τό έργο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τών φυλών τής Αφρικῆς δύσκολο καί ἴσως πολλές φορές άκατόρθωτο νά έπιτελεσθῆ, γιά τοῦς έργαζομένους κυριαρχεῖ πάντα υπεράνω τών ανθρώπινων άδυναμιών καί άμφιβολιών Έκεῖνος, ὁ Μεγάλος Κυβερνήτης τοῦ Σύμπαντος - Αὐτός πού συνεργεῖ καί συνυπάρχει, κατευθύνει καί προστατεύει, έπιβλέπει καί εύλογεῖ τό κάθε βῆμα μας, τήν κάθε κίνησή μας, τήν κάθε μας σκέψη καί ένέργειά μας. Χωρίς τήν έπέμβαση Έκεῖνου, δέν ἦταν δυνατό νά έπιτευχθοῦν τά τόσα θαυμαστά καί ώραῖα - κι ἄς άναβαίνουμε Γολγοθάδες κι' ἄς υπάρχουν άνηφοριές· κι' άν άκό-

μα υπάρχει βαρύς σταυρός στήν πορεία μας..., ακολουθεῖ σέ λίγο Έκεῖνου ἡ Ανάστασι καί μαζί πορευόμαστε γευόμενοι στό τέλος τό μέγα μυστήριο τής σωτηρίας τοῦ κόσμου ὅλου.

Μέσα στήν υλική πείνα καί δίψα συνυπάρχει καί ἡ πνευματική, πού έχει ένα ιδιαίτερο γνώρισμα, γιατί δίνεται σ' αὐτούς πού πραγματικά μόνοι τους άνακαλύπτουν αὐτό τό άποκαλυπτικό σημεῖο τών καιρῶν μας. Πολλές φορές τό θέαμα τής μεταστροφῆς ἡ καλύτερα τής έπιστροφῆς πανηγυρικό· έχει μιá ιδιάζουσα θέσι μέσα στή ζωή τών ανθρώπων. Γνωρίζουν καλύτερα τόν σκοπό τής προελεύσεώς τους, τής πα-

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κένυας κ. Μακάριος τελεῖ τά έγκαίνια τοῦ Ναοῦ τών Αγίων Πάντων.

Παραπλεύρως διακρίνεται ὁ παλαιός πρόχειρος ναός.

*Μέσα στον έγκαι-
νιασθέντα Ναό
ό Σεβασμιώτατος
κ.Μακάριος διαβάζει
εύχες και δέεται για
τήν σωτηρία των
πιστών.*

ρουσίας τους, του προορισμού τους. Δέν είναι πάντα εύκολη αυτή ή αλλαγή. Κι όμως, από την στιγμή που γίνεται βίωμα και συνειδητοποιείται μέσα στον έσω-τετικό κόσμο των ανθρώπων δημιουργεί μια νέα πορεία. Τά πάντα μεταμορφώνονται, όλα δείχνουν νέα και μια πνοή που δίνει ζωή και ενεργοποιεί την χάρι του Αγίου Πνεύματος.

Ανάβει μέσα στις καρδιές ό πόθος της θέωσης και της κατά Χριστόν καταλλαγής. Αυτή ή δυναμική παρουσία των καρπών του Αγίου Πνεύματος αναγεννά και αναζωπυρώνει τους ανθρώπινους κραδασμούς της καρδιάς και επιτυγχάνεται στό τέλος ή μεταμόρφωση του σώματος και της ψυχής, που πραγματοποιείται μέ τον πλέον θαυμαστόν τρόπον. Μέ τή χαρισματική δύναμη των δωρεών του Αγίου Πνεύματος μέσα από την ζωή και την ανάλογη προετοιμασία και περισυλλογή. Ποθοῦν οί άνθρωποι που είναι μακριά από τον νόμο του Θεού νά γνωρίσουν τίς αιώνιες αλήθειες της χριστιανικής ύπακοής στό θέλημα του Δημιουργού. Από εκεί φανερώνεται ή άμεση αναζήτηση του ώραιού, του ύψηλου και του αληθινού.

Έδω στον άμπελώνα της Έραποστολικής πορείας καθημερινά φανερώνεται ή αληθινή άποστολή της Έκκλησίας μέσα στον κόσμο. Δέν μένει μέσα στά κλειστά όρια ενός λαού ή ενός έθνους ή μιās συγκεκριμένης φυλής ή γλώσσας. Έχει ένα χαρακτηριστι-

κό, ότι περικλείει μέσα της όλόκληρο τον κόσμο κι όλη την οικουμένη από περάτων έως περάτων, χωρίς νά κάνει διακρίσεις. Τοῦτο έπιβεβαιώνει την ύπαρξη και την πορεία όλων των ανθρώπων της γής που βρίσκονται κάτω από τον ούρανό. Δέν υπάρχουν όρια, ούτε ή ζωή της Έκκλησίας είναι στατική. Άπεναντίας κινείται και δραστηριοποιείται και ένσωματώνει όλους χωρίς διακρίσεις. Μέ τον τρόπο αυτό έπιβάλλεται διαχρονικά ή παγκοσμιότητα και ή οικουμενικότητα της σύγχρονης άποστολής της Όρθοδοξίας στον κόσμο όλόκληρο. Γι' αυτό όλα είναι συνδεδεμένα και ένωμένα μεταξύ τους. 'Η ουσία της Έκκλησίας καθεαυτή είναι ή σωτηρία του ανθρώπινου γένους. Κάνει έτσι την ολοκληρωτική άποστολή της μέσα στον κόσμο, όπου ένώνει τους λαούς της οικουμένης κάτω από τον ίδιο τον Δημιουργό και Σωτήρα, Προνοητή και Πατέρα όλων. Μέ την χάρι του Αγίου Πνεύματος κινείται και διακηρύττει κήρυγμα μετανοίας και σωτηρίας των ψυχών. Έκφράζει έτσι μέ τον τρόπο αυτό την έγκαθίδρυση του θείου θελήματος και την αγάπη του Θεού προς κάθε ανθρώπινη ύπαρξη. 'Η επικράτηση της θείας βουλής και της έντονης παρουσίας του Αγίου Πνεύματος καλλιεργεί τίς σωστές προϋποθέσεις για την επικράτηση της βασιλείας του Θεού πάνω στή γή.

(Από τό βιβλίό του Σεβ. Μητροπολίτου Κένυας κ. Μακαρίου «Μαρτυρίες ζωής», τομ. 1, σελ. 70-72)

*Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ.Θεόδωρος, τελεῖ ἁγιασμό στήν Ἱ.Μονή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στό Ντολιζί. Κτυπάει τό γλωσσίδι στήν μικρή καμπάνα, κηρύσσοντας μέ τόν ἦχο τῆς τῆν ἐπίσημη ἔναρξι τῆς λειτουργίας τῆς, πού ἐπευλογεῖ.
Μακάρι σύντομα νά ἠχησούν οἱ καμπάνες τοῦ Ναοῦ, διαλαλώντας παντοῦ τό σωτήριο μήνυμα καί νά μὴ σιγήσουν ποτέ.*

Ἄναδρομή τῆς διακονίας μου στό Κονγκό

Πρωτογνώρισα τήν Ἀφρική ἀπό τά γράμματα τοῦ π. Χρυσοστόμου, πού ἔστειλεν στόν ἀγαπητό του φίλο τόν π. Χαρίτων, τόν πνευματικό μου, στίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ '70. Μᾶς διάβαζε γιά τούς μαύρους ἀγγέλους, τά «λαγιαρνάκια» του, πού τόν γέμιζαν χαρά, ὅπου καί ἂν βρισκόταν, καί καλοῦσε σέ βοήθεια. Ὅταν ἀμέσως μετά τήν κοίμησί του τό ἴδιο κάλεσμα ἐπαναλήφθηκε ἀπό τόν Κύριο, ὁ π. Χαρίτων ὑπάκουσε ἀμέσως.

Οἱ εὐχές τοῦ π. Χρυσοστόμου, μαζί μέ ἐκεῖνες τοῦ π. Χαρίτωνος, μέ συνόδευσαν κατά τή «μετοικεσία» μου, τόν Ἰανουάριο τοῦ 2004, ὅταν κατόπιν ἐπίμονης προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ἰγνατίου τόν ἀκολούθησα στήν Κεντρῶα Ἀφρική. Ἐκεῖ βρῆκα ἐργαζόμενο στόν ἀγρό τοῦ Κυρίου τόν δεύτερο μετά τόν π. Χαρίτων πνευματικό μου, τόν σεβαστό π. Ἀντώνιο Ρωμαῖο.

Ξεκίνησα τήν δεκάχρονη σχεδόν παραμονή μου στό Κονγκό μέ δέησι στους τάφους τῶν τριῶν ἁγίων προτύπων τῆς σύγχρονης ιεραποστολικῆς μαρτυρίας, τοῦ π. Χρυσοστόμου, τοῦ π. Χαρίτωνος καί τῆς ἀδελφῆς Ὀλγας, στήν Κανάνγκα.

Σᾶς παρουσιάζω ἐδῶ μιά σύντομη ἀναδρομή στά πεπραγμένα τῶν τελευταίων ἐννιάμισι χρόνων τῆς

διακονίας μου στόν ιεραποστολικό ἀγρό τοῦ Κονγκό.

Μέ τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Ἰγνάτιο φτάσαμε στό Κονγκό Brazzaville, ὅπου καί μοῦ ἀνέθεσε τήν ιεραποστολική εὐθύνη. Τότε στή χώρα ὑπῆρχαν τρεῖς ὀρθόδοξοι πυρῆνες-ἐνορίες σέ πρόχειρους ἢ ἐνοικιαζόμενους χώρους. Βρῆκα ἐπίσης ἐκεῖ δύο ἱερεῖς καί δύο διακόνους Κονγκολέζους. Ἡ ἐγκατάσταση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας σ' αὐτή τή χώρα ὀφείλεται σέ ἓναν φλογερό πιστό ἀπό τό Ζαῖρ, καθώς καί στή συνδρομή τῶν μακαριστῶν μητροπολιτῶν Εἰρηναίου καί Πέτρου περί τήν δεκαετία τοῦ '90, ὅταν ἡ χώρα ὑπαγόταν ἐκκλησιαστικά στό Καμερούν. Μέ τήν προσάρτησί της τό '95 στή Μητρόπολι Κεντρῶας Ἀφρικής καί κυρίως μέ τήν ἀνάληψι τό 2003 τῆς εὐθύνης ἀπό τόν Σεβασμιώτατο κ. Ἰγνάτιο ἄρχισε ἡ ιεραποστολική ἐργασία στό Κονγκό, ὅπου ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα ἀριθμεῖ πάνω ἀπό 5000 πιστούς.

Ἀπό τίς πρῶτες μέρες τῆς παραμονῆς μου ἐκεῖ ἀσχολήθηκα ὡς ἀρχιτέκτων μέ τήν μελέτη καί τόν σχεδιασμό νέων ναῶν καί παράλληλα μέ τήν ὀργάνωσι τῶν ὑπαρχουσῶν ἐνοριῶν καί τήν ἐνίσχυσι

Συνέχεια στή σελίδα 19

Σέ ένα πανέμορφο τοπίο στό Ντολιζί, καθρεπτίζεται στή μικρή λίμνη, πού εἶναι μπροστά της, ἡ Ἱ. Μονή τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἡ ἀνοικοδόμησις ἄρχισε μέσω τοῦ Συλλόγου μας. Τήν δαπάνη κατασκευῆς ἀνέλαβε ἡ ταπεινή δούλη τοῦ Θεοῦ Θεολογία, εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος παιδιοῦ της, ἐκπληρώνοντας ἔτσι εὐσεβή της πόθο.

Σκοπός τῆς Μονῆς ἦταν νά ἀποτελέσῃ πνευματικό κέντρο τῆς Ἐπισκοπῆς Κογκό Μπραζαβίλ-Γκαμπόν καί φυτώριο ἀπό τό ὁποῖο θά βλαστήσουν ἰθαγενεῖς Ἱεραπόστολοι, γιά νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο στίς ἐσχατιές τῆς πατρίδος τους, γιά νά ἐπικρατήσῃ παντοῦ ἡ Εἰρήνη, τό Φῶς καί ἡ Ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μας.

Οἱ πτέρυγες τῶν κελιῶν ὀλοκληρώθηκαν καί οἱ πρῶτοι δόκιμοι ἐγκαταστάθηκαν μέ ζήλο καί διάθεσι νά καταρτιστοῦν στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, νά μελετήσουν ἱερά κείμενα καί νά βιώσουν τό ἀγγελικό σχῆμα. Τήν λειτουργία τῆς Μονῆς ἐγκαινίασε ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος κατά τήν ἐπίσκεψί του ἐκεῖ τόν Ὀκτώβριο του 2012.

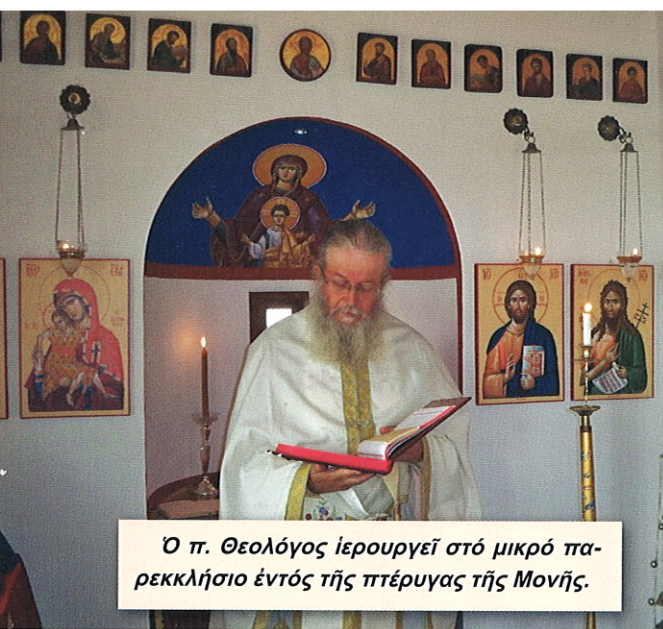

Όταν ανέλαβε τήν εύθύνη διαποιμάνσεως ὁ ἐπίσκοπος κ. Παντελεήμων (Αράθυμος), μία ἀπό τίς πρῶτες του ἐντολές ἦταν: Νά διακοποῦν ἄμεσα οἱ ἐργασίες ἀνεγέρσεως τοῦ Ναοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, διότι δήλωσε ἐπανελημμένα ὅτι δέν χρειάζεται μοναστήρι στήν Ἐπισκοπή! Ἐπίσης ἀρνήθηκε τήν κουρά τῶν δοκίμων, οἱ ὁποῖοι ἀπογοητευμένοι μετὰ τήν ἀπομάκρυνσι τοῦ π. Θεολόγου διεσκορπίσθησαν καί ἐκλείσει τή Μονή!

Ἡ εὐγενής δωρήτρια-κτήτωρ, μόλις πληροφορήθηκε τά συμβάντα, δοκίμασε κατάπληξι, μεγάλη πικρία καί ὀδύνη.

Αὐτό τό ὑπέροχο Μοναστήρι πού μέ τόση τέχνη σχεδίασε, ἔκτισε, ὀργάνωσε καί ἐπάνδρωσε ὁ π. Θεολόγος καί τήν λειτουργία του ἐγκαινίασε ὁ ἴδιος ὁ Πατριάρχης, εἶναι ἀμαρτία νά ἐρημώσῃ...

Ἐλπίζομε ὅτι ὁ Πανάγαθος Θεός δέν θά τό ἐπιτρέψῃ καί θά ἀκουστοῦν πάλι ἐκεῖ ὕμνοι δοξολογικοί, ὥστε νά ἐπιτελέσῃ τό σκοπό του καί νά ἀποβῇ Φάρος τῆς Ὁρθοδοξίας στήν καρδιά τῆς Ἀφρικῆς.

Ο π. Θεολόγος ιερουργεί στο μικρό παρεκκλήσιο εντός τής πτέρυγας τής Μονής.

Ο κ. Κώστας Τσαπάρας, εκλεκτός συνεργάτης του π. Θεολόγου, εκπαιδεύει τους δοκίμους στην προετοιμασία προσφώρων.

Οι πτέρυγες τής Μονής άπλές και άπέριτες, αλλά μέ πολύ έπιμέλεια και τάξι.

Στήν βεράντα τής Μονής ό π. Θεολόγος συνομιλεί μέ τούς δοκίμους και άλλους έπισκέπτες.

Στόν λαχανόκηπο τής Μονής.

Στή λίμνη οι δόκιμοι ψαρεύουν.

*Τό έσωτερικό του μεγάλου
καί έντυπωσιακού Ναού
του Άγίου Δημητρίου στό
Pointe Noire.*

*"Έχει τοποθετηθεῖ ἡ στέγη
καί μάλιστα έτελέσθη Θεία
Λειτουργία από τόν Πατρι-
άρχη.*

*Στήν τράπεζα
τῆς Μονῆς.*

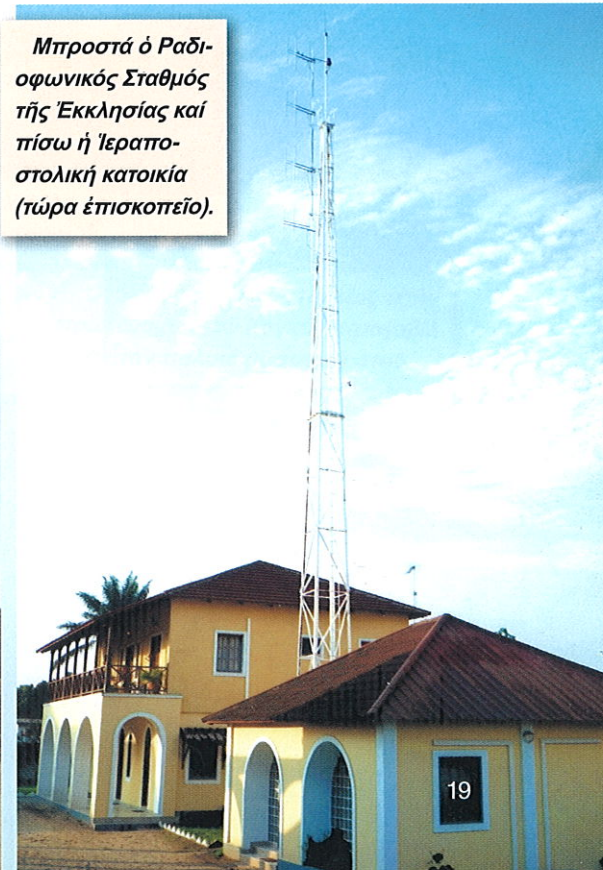
τῆς κατηχέσεως, πού εἶχε σάν αποτέλεσμα νά δημιουργηθοῦν ἄλλες τέσσερες ἐνορίες στή χώρα.

Στό **Pointe Noire**, τό οἰκονομικό κέντρο του Κονγκό, ὅπου θέλησε ὁ Σεβασμιώτατος νά δημιουργηθῆ τό ἱεραποστολικό μας κέντρο, κτίσθηκε κατ' ἀρχάς ὁ προσωρινός ναός του Άγίου Δημητρίου. Οἰκοδομήθηκαν ἐπίσης οἱ ναοί τῆς Ἀναλήψεως καί τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς σέ δύο συνοικίες τῆς πόλεως.

Συνέχεια στή σελίδα 21

*Μπροστά ὁ Ραδιοφωνικός Σταθμός
τῆς Ἐκκλησίας καί
πίσω ἡ ἱεραποστολική κατοικία
(τώρα ἐπισκοπεῖο).*

*Ὁ περικαλλής Καθεδρικός
Ναός του Άγίου Δημητρίου στό
Pointe Noire.*

Τό Πνευματικό Κέντρο πού λειτουργεί ως Ναός μέχρι νά ολοκληρωθῇ ὁ Ναός τοῦ Ἁγ.Δημητρίου.

Ὁ Ἱ.Ναός Ἀναλήψεως στήν παραγκούπολι τοῦ Pointe Noire.

Θαυμάζει κανείς ὅλα τά ὑπέροχα κτίσματα πού σχεδίασε καί ἐπιμελήθηκε ὁ π. Θεολόγος. Ὁ κάθε ναός εἶναι διαφορετικός καί ἔχει τήν δική του ὁμορφιά.

Ἵλα αὐτά ἔγιναν σχεδόν μέ ἀποκλειστική ἀρωγή του «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ».

Ἡ συνολική δαπάνη τῶν ἔργων καί τῆς λειτουργίας των καλύφθηκε κατά ποσοστό 80% καί πλέον ἀπό τόν Σύλλογό μας καί ὡς ἐκ τούτου ἔχομε ἄμεσο καί ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιά τήν εὐρυθμη λειτουργία καί ἐπιτέλεσι τοῦ προορισμοῦ γιά τόν ὁποῖο ἐτάχθησαν.

Τό περιοδικό «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» παρουσιάζει συνοπτικά μέ φωτογραφίες, πού εἶναι ἀψευδεῖς μάρτυρες, τό πλούσιο ἔργο τοῦ π. Θεολόγου στό Κογκό Μπραζαβίλ.

Θά διατηρηθοῦν ἄραγε καί θά συνεχίσουν ὁμαλά τήν λειτουργία τους ὅλα αὐτά τά λαμπρά ἐπιτεύγματα τῆς Πίστεως καί τῆς Ἀγάπης, ἀπό τόν νέο ὑπεύθυνο;

Στό ἐσωτερικό τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς τελεῖται Θ. Λειτουργία χωρίς νά ἔχη ολοκληρωθεῖ.

Ο Ι.Ναός τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, σέ πολυάνθρωπη συνοικία τοῦ Pointe Noire, θά καλύψῃ τίς λατρευτικές ἀνάγκες τῆς μεγάλης ἐνορίας.

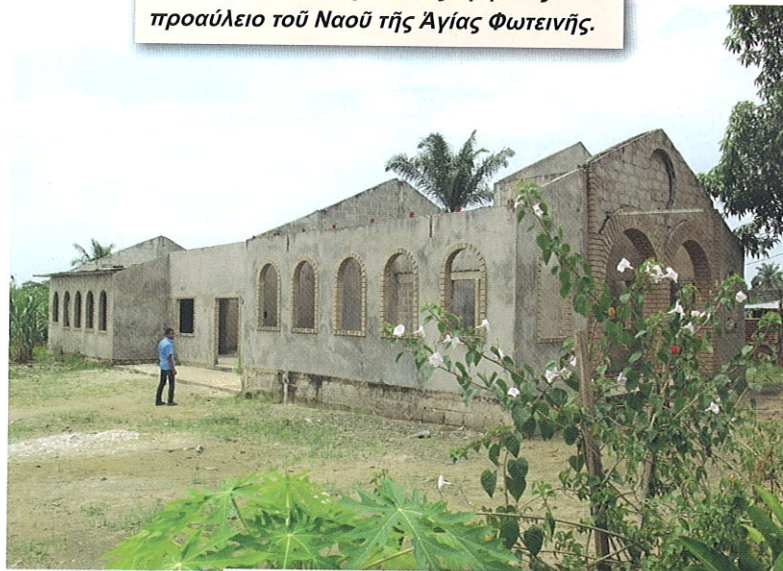
Ἐνα ἀκόμη ὑπέροχο καλλιτέχνημα, ἔργο κι' αὐτό τοῦ ταλαντούχου π. Θεολόγου, θά ἀποτελεῖ στολίδι τῆς Ὁρθόδοξιας στήν περιοχή.

Τό ἱατρεῖο «Ἅγιος Λουκάς Κριμαίας» στό προαύλειο τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς.

Στήν πρωτεύουσα **Brazzaville** ἡ αἶθουσα πού ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς ναός (πρῶην μασονική στοά) διαμορφώθηκε σέ τρίκλιτη Βασιλική. Στό **Dolisie**, τρίτη πόλι τοῦ Κονγκό, κτίστηκε ὁ τούβλινος ναός τῆς Ἁγίας Εἰρήνης. Στό **Nkayi** ὁ ὀκταγωνικός ναός τῆς Μεταμορφώσεως καί στήν περιφέρεια τοῦ **Luingu** ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνα. Στό **Impfondo**, τήν πιό ἀπόμακρη πόλι στό Βορρά, ἀγοράστηκε ἕνα μεγάλο οικόπεδο, ἐνῶ ἡ ἐνορία στεγάζεται ἀκόμη σέ ἐνοικιαζόμενο χώρο.

Ἡδῆ ὀλοκληρῶνεται στό κέντρο τοῦ Pointe Noire ὁ καθεδρικός Ναός τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ἀκριβῶς δίπλα οἰκοδομήθηκε ἱεραποστολική κατοικία, πού περιλαμβάνει ἐπίσης χώρους γιά τή νεολαία καί τήν ἐνορία (τώρα χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικά ὡς Ἐπισκοπή), ὁ Ραδιοφωνικός Σταθμός καί τά Γραφεῖα τῆς ἐνορίας. Στό Pointe Noire ἐπίσης, στό οικόπεδο τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, ἔχει κτισθεῖ πολυἱατρεῖο καί παρεκκλήσι τοῦ Ἁγίου Λουκά τοῦ ἱατροῦ, πού δέν ἔχουν ὅμως ὀλοκληρωθεῖ. Στή Brazzaville διαμορφώθηκαν χώροι φιλοξενίας πίσω ἀπό τόν ναό, ἐνῶ μπροστά κτίστηκε ἕνα Βαπτιστήριο.

Στό Dolisie στόν περιβάλλοντα χώρο τῆς Ἁγίας Εἰρήνης οἰκοδομήθηκε μεγάλο Βαπτιστήριο, Ὁρφανοτροφεῖο γιά τριάντα παιδιά καί εὐρύχωρο Σχολεῖο, ὅπου στεγάζεται τό πρῶϊ τό Δημοτικό καί τό ἀπόγευμα τό Γυμνάσιο. Σ' αὐτό τό συγκρότημα δημιουργήθηκαν ἐπίσης χώροι φιλοξενίας. Ὅλα τά κτήρια ἔγιναν μέ ὑψηλές γιά τήν Ἀφρική προδιαγραφές. Στήν περιφέρεια τοῦ Dolisie ἀγοράστηκαν οικόπε-

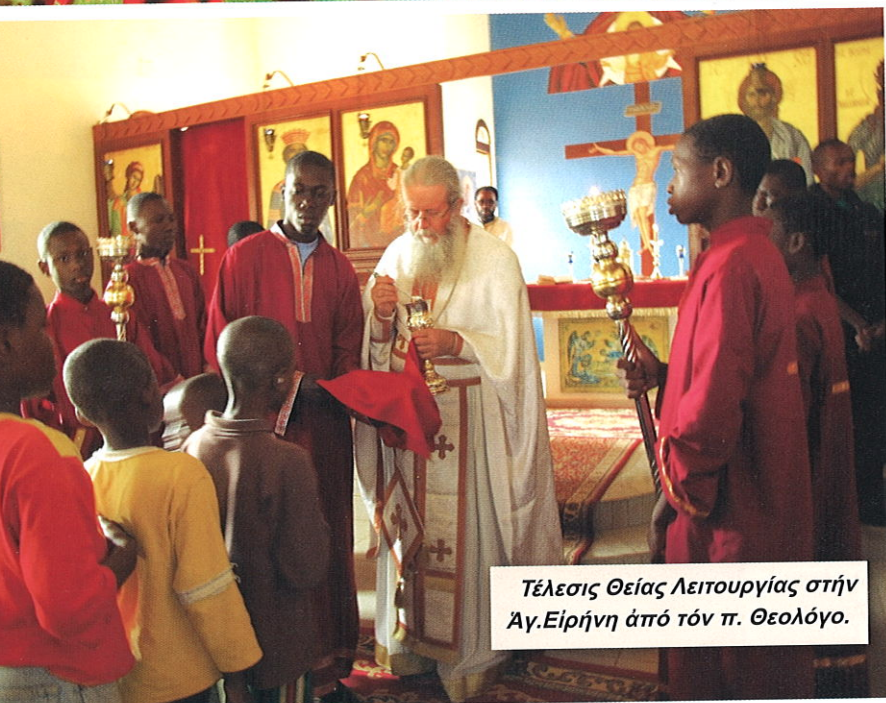

Ο Ι.Ναός τῆς Ἀναστάσεως στήν πρωτεύουσα τοῦ Κονγκό Μπραζαβίλ πού ἦταν παλαιά μασονική στοά.

**Ὁ ἀπλός ἀλλά ὁμορφος
τουβλόκτιστος Ἱ.Ναός τῆς
Ἀγίας Εἰρήνης στό Ντολιζί.**

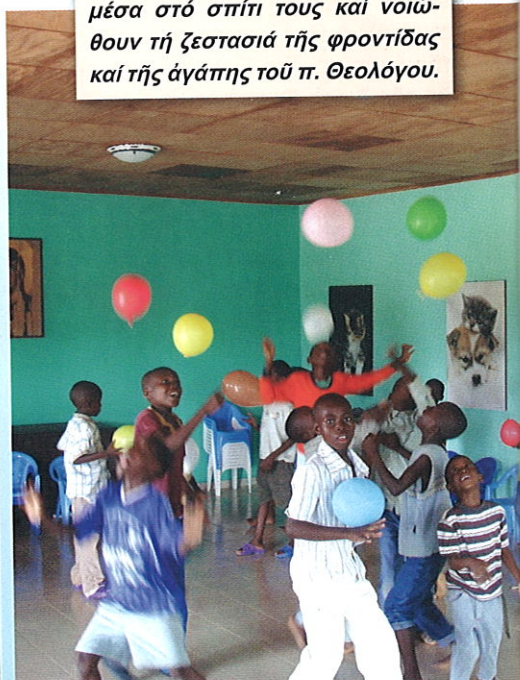
**Τέλεσις Θείας Λειτουργίας στήν
Αγ.Ειρήνη ἀπό τόν π. Θεολόγο.**

δα, ὅπου ἐγίναν μερικές ἐγκαταστάσεις μιᾶς τουβλοποιΐας, ἐνῶ σέ μία ἕκτασι 140 στρεμμάτων, δίπλα σέ μία λίμνη, βρίσκεται ὑπό ἀνέγερσι ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, τῆς ὁποίας ἤδη δύο πτέρυγες ἔχουν ὀλοκληρωθεῖ καί λειτουργοῦν.

Κατ' ἔτος ἀφιέρωνα ἀρκετό χρόνο στό διπλανό κράτος ὑπηρετώντας τίς ἀνάγκες τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Κεντρῶας Ἀφρικῆς. Ἐκεῖ φρόντισα τόν σχεδιασμό καί τήν ἀνέγερσι τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου καί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, πού τόν περιβάλλει, στήν περιφέρεια τῆς Κινσάσα. Στήν ἴδια Σχολή γιά πέντε χρόνια προσέφερα διδασκαλία μέ μαθήματα ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης (ναοδομία, εἰκονογραφία). Φρόντισα ἀκόμη τό κτίσιμο μιᾶς μεγάλης Βασιλικῆς γιά τήν ἐνορία τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στήν πόλι Mbanza

**Τά ὄρφανά παίζουν ξέγνοιαστα
μέσα στό σπίτι τους καί νοιώθουν
τή ζεστασιά τῆς φροντίδας
καί τῆς ἀγάπης τοῦ π. Θεολόγου.**

Τό κτιριακό συγκρότημα τοῦ Ὁρφανοτροφείου «Ἅγιος Εὐστάθιος». Μπροστά ἡ νεολαία τῶν ἐνοριῶν πού μετέχει σέ Σεμινάρια κατηχητῶν καί φιλοξενεῖται στούς χώρους τῶν Σχολείων.

*Τό Σχολείο «Φῶς Ἐθνῶν»
στό Ντολιζί μέ τούς μαθη-
τές καί στό μέσον τόν Πα-
τριάρχη κ. Θεόδωρο.*

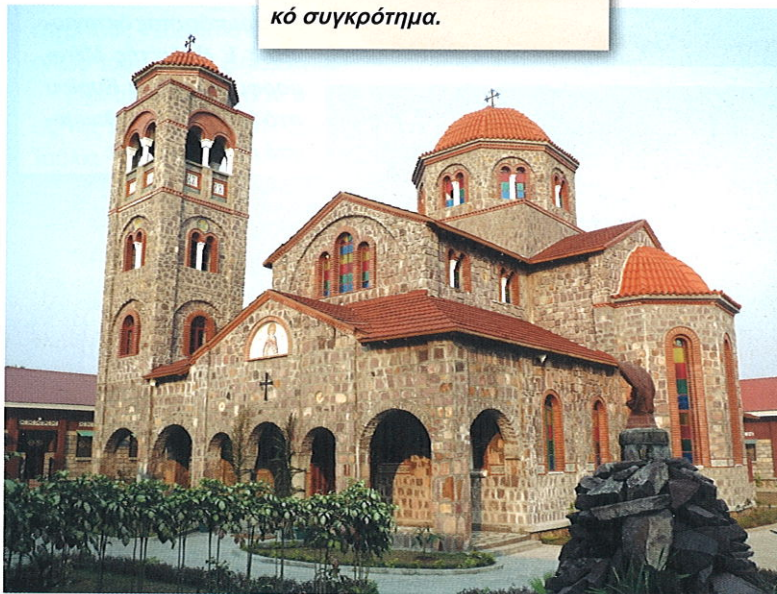
*Ὁ λαμπρός Ναός τοῦ Ἁγίου
Αθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου πού
σχεδιάστηκε ἀπό τόν π. Θεο-
λόγο, στό Ὁρθόδοξο Πανεπι-
στήμιο τῆς Κινσάσα, ὅπως καί
ἄλο τό πανεπιστημιακό κτιρια-
κό συγκρότημα.*

Ngoungou.

Στά έννέα χρόνια τῆς διακονίας μου ἀσχολήθηκα μέ τή λειτουργική κατάρτισι τῶν ἱερέων καί τῶν ἀναγνωστῶν, μέ τήν ὀργάνωσι τῶν ἐνοριῶν, τῶν χορωδιῶν, τῶν κατηχητῶν, τῆς νεολαίας σέ κάθε πόλι, καθώς καί ἀθλητικῶν ὀμάδων. Πραγματοποιούσαμε ἐτησίως μία τουλάχιστον ἱερατική σύναξι, φεστιβάλ τῶν χορωδιῶν ὅλων τῶν ἐνοριῶν κατά τήν ἐορτή τοῦ Ἁγίου Δημητρίου στό Pointe Noire, ἐνῶ ὀργανώναμε ἕνα δεκαήμερο σεμινάριο καταρτίσεως μελῶν τῆς νεολαίας ἀπό ὅλες τίς ἐνορίες στούς χώρους τοῦ σχολείου τοῦ Dolisie. Τίς κατηχήσεις ἀκολουθοῦσαν ὀμαδικές βαπτίσεις, συνήθως τίς παραμονές τῶν μεγάλων ἐορτῶν στά Βαπτιστήρια. Στίς ἐνορίες πού δέν ὑπῆρχαν Βαπτιστήρια στίς λίμνες καί στά ποτάμια.

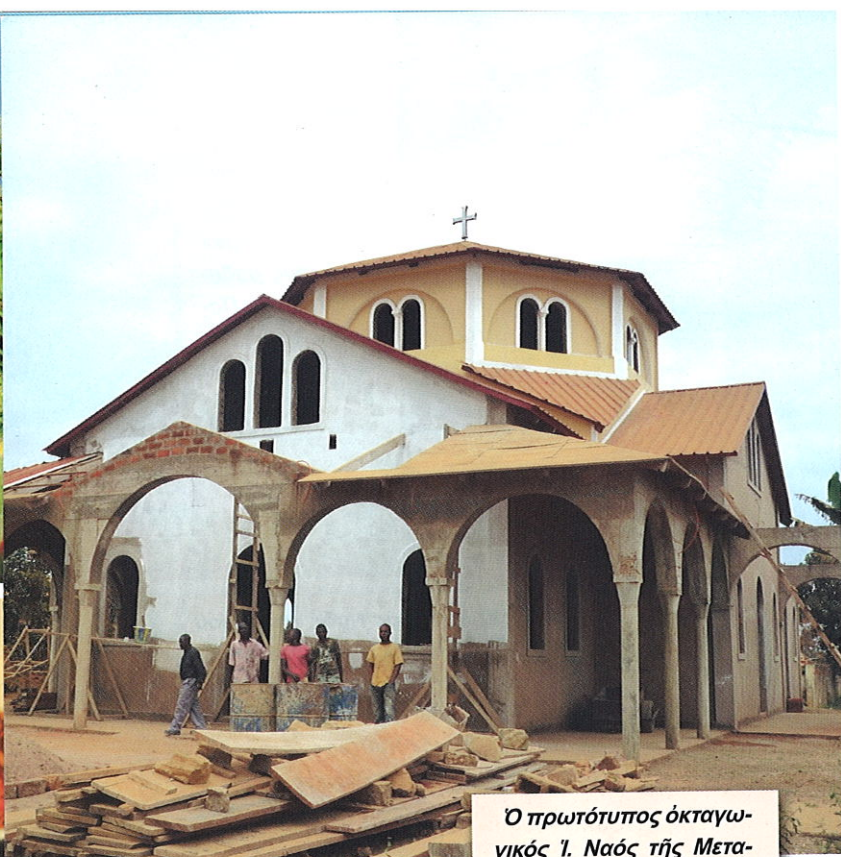
Μεταξύ τῶν τελευταίων νεοφωτίστων πού βαπτίσαμε εἶναι τριάντα ἄτομα ἀπό τήν φυλή τῶν Πυγμαίων, κάτοικοι μιᾶς κοινότητος στίς παρυφές τοῦ Imrfontdo, στό τροπικό δάσος. Ἡ κοινότητα αὐτή ἀγάπησε πολύ τήν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία μας καί τήν τοπική ἐνορία καί ἐμεῖς τούς παρασταθήκαμε καί τούς βοηθήσαμε μέ τήν δυνατότητα πού ὁ Κύριος μᾶς ἔδινε. Ἡ κατήχισις τους συνεχίζεται καί ἐκεῖνοι μᾶς καλοῦν ἐπίμονα νά σπεύρουμε τό λόγο τοῦ Κυρίου στίς γεμάτες ἀγάπη, ἀπλότητα καί εἰλικρίνεια καρδιές τους.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μᾶς προσέφερε διαρκῶς τήν πατρική του φροντίδα, τήν ἐξεύρεσι δωρητῶν, τήν εὐλογία τῶν θεμελίων λίθων, τῶν ἐγκαινίων τῶν ναῶν καί τῶν κτηρίων καί τελοῦσε τίς χειροτονίες.

Ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης ἐγκαινίασε κατά τίς δύο ἐπισκέψεις του τό 2007 καί τό 2012 τό Ὁρφανοτροφεῖο καί τό Μοναστήρι μας, ἐνῶ ἐπίσης εὐλόγησε τούς θεμελίους λίθους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς καί μιᾶς μεγάλης κλινικῆς στήν περιφέρεια τοῦ Pointe Noire. Χειροτόνησε ἐπίσης ἕνα διάκονο καί χειροθέτησε δεκατέσσερις ἀναγνώστες κατά τήν Πατριαρχική Θεία Λειτουργία στόν ὑπό ἀνέγερσι Καθεδρικό μας Ναό τόν περασμένο Νοέμβριο.

Θά ἦταν ἀδύνατο νά πραγματοποιηθοῦν ὅλα τά ἀνωτέρω, ἐάν δέν ὑπῆρχε ἡ παρότρυνσι, ἡ ἀρωγή καί ἡ ἐνθάρρυνσι τοῦ ἱεραποστολικοῦ Συλλό-

Ο πρωτότυπος όκταγωνικός Ι. Ναός της Μεταμορφώσεως του Κυρίου στο ΝΚΑΥΙ και τό θαυμαστό έσωτερικό του.

γου «Ο Πρωτόκλητος», πού κατήυθνε τήν προσπάθεια καί διέθεσε τεράστια ποσά δωρεών προερχόμενα από Έλλάδα, Αύστραλία καί Ήνωμένες Πολιτείες, σέ όλα τά έργα πού πραγματοποιήσαμε καί ένίσχυσε τίσ ποικίλες δραστηριότητες καί τή συντήρησι των ίδρυμάτων.

Γενναία συνεισφορά είχαμε καί από τήν Ήραποστολική Αδελφότητα Θεσσαλονίκης, ένώ έπίσης συνέβαλαν οι περισσότεροι Ήραποστολικοί Σύλλογοι τής Έλλάδος, ή ΧΦΕ, χωρίς νά παραλείψουμε νά αναφέρουμε τήν έξ Άγίου Όρους βοήθεια καί πολλούς έν Χριστώ αδελφούς, πού συνέδραμαν οικονομικά ή ακόμη μέ τήν παρουσία τους, άλλα καί μέ τήν προσευχή τους.

Άπό τόν Οκτώβριο του 2010 συνεστήθη μέ άπόφασι τής Ήρās Συνόδου του Πατριαρχείου Άλεξανδρείας ή Ήρα Έπισκοπή Κονγκό Μπραζαβιλ-Γκαμπόν, στην όποία μέ ώρισαν Πατριαρχικό Έπίτροπο. Η Έπισκοπή μετά τήν ίδρυσί της ώργανώθηκε μέ Καταστατικό, Έσωτερικό Κανονισμό, Συμβούλιο, τομείς καί γραφεία καί λειτούργησε άποτελεσματικά για δυό χρόνια, παρά τίσ δυσμενείς έπιπτώσεις τής οικονομικής κρίσεως.

Τόν Νοέμβριο του 2012 έξελέγη πρώτος Έπίσκοπος ό Θεοφιλέστατος κ. Παντελεήμων, ό όποίος καί έγκατεστάθη στό Κονγκό τόν Φεβρουάριο του 2013.

Τόν Ιούλιο ό Μακαριώτατος Πατριάρχης Άλεξανδρείας μέ έπίσημη έπιστολή μέ άπεμάκρυνε από τόν άγρό τής διακονίας μου χωρίς αίτιολογία, «κρίμασιν οίς οίδε Κύριος», τόν όποίο καί εύχαριστώ για τήν επί έτη ένθάρρυνσι καί εύλογία του ιεραποστολικού έργου στό Κονγκό.

Έσάς όλους, άγαπητοί άναγνώστες, πού στηρίζετε μέσω του «Πρωτοκλήτου» το ιεραποστολικό έργο τής Όρθοδόξου Έκκλησίας μας, σας παρακαλώ, έστω καί για ένα λεπτό καθημερινά νά προσεύχεσθε στον Κύριο για τούς νεοφώτιστους πιστούς, τίσ ιεραποστολικές Έκκλησίες καί τούς εργάτες τους, ώστε νά παραμένουν άσκανδάλιστοι καί έδραιοι στην πίστι τους.

Ζούμε σέ μιá εποχή πού δοκιμάζεται ή Πίστις, ή Έλπίδα καί ή Αγάπη.

Στώμεν καλώς!

**Ήρομόναχος Θεολόγος,
Άγιον Όρος Αύγουστος 2013**

**Ο Ναός του
Αγίου Σπυριδω-
νος στο Λουίγκι.
Ένας ακόμη
Όρθόδοξος
Ναός, όπου θα
λατρεύεται ο
Αληθινός Θεός.**

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ Π.ΘΕΟΛΟΓΟ

Παράδειγμα ύπομονης καί άφοσιώσεως.

Θαύμασα και διδάχτηκα από την ύπομονή του, την ήρεμιά του, την πραότητα του, την αγάπη του, τό ταπεινό και άθόρυβο φρόνημά του.

Κατά τά τρία ιεραποστολικά μου ταξίδια, στην καρδιά της Άφρικής, έγινα μάρτυρας του άμείωτου ζήλου και άφοσιώσεώς του για τή διάδοσι του Εύαγγελίου. Στο όρθόδοξο ιεραποστολικό του ήθος διέκρινα τήν όρθοπραξία νά συμπορεύεται με τόν κηρυγματικό του λόγο. Έννεά χρόνια διέδωσε Χριστό στους φτωχούς και ταλαίπωρους Άφρικανούς, όντας ο πρώτος όρθόδοξος ιεραπόστολος στη χώρα Congo Brazzaville.

Η ιεραποστολική άφοσίωσι, ή ύπομονή, ή ειρήνη, ή αγάπη, ή συγχωρητικότητα, ή άνεκτικότητα, ή φιλησυχία, ή ταπεινοφροσύνη, ή καλωσύνη, ή φιλανθρωπία, ή έλεημοσύνη είναι τά γνωρίσματα του άνδρός, πού τόν έκαναν νά ξεχωρίζη και νά φέρη έπαξίως τόν τίτλο του άληθινου ιεραποστόλου.

Η βιοτή του και γενικά τό γνήσιο και πλούσιο ιερα-

ποστολικό του έργο, παρά τίς όποιες δυσκολίες πού συναντούσε και ξεπερνούσε, ήταν ή αίτία νά αγαπηθής από τούς νεοφώτιστους πιστούς και ειδικά από τή νεολαία του Congo Brazzaville.

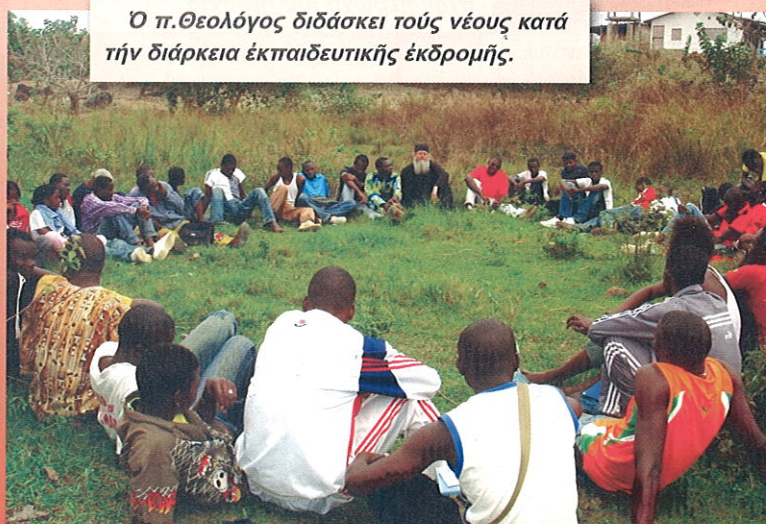
Ήμουν δίπλα του κι έζησα τό κλείσιμο τής αλυσίδας τής ιεραποστολικής του δράσεως και πορείας τόν Ιούλιο του 2013. Παρέμεινε ειρηνικός και στίς ώρες τής ύπαρξιακής του άναμετρήσεως με τίς θλίψεις και τούς πειρασμούς πού δέχτηκε.

Η ήρεμιά του δέν ταραχτηκε, ούτε ακόμα όταν στίς 5 Ιουλίου 2013 έλαβε τήν έπιστολή του Πατριαρχείου Άλεξανδρείας με τήν έντολή τής άπομακρύνσεώς του από τόν τόπο του ιδρώτα του, τήν ιεραποστολή και τήν έπιστροφή του στο Άγιον Όρος.

Προσωπικά, ή έπιστολή αυτή μου προσέξνησε μεγάλη άπογοήτευσι και θλίψι. Διδάχτηκα όμως. Μου φάνηκε πώς διάβασα τίς σκέψεις του ιεραποστόλου. Πώς άντάμωσε ή ψυχή του με τή φωνή του Ψαλμωδού: «*Τί άλλο μπορεί νά με κάνη νά άντέξω τά δεινά και νά ύπομείνω, παρά ο Κύριος και ή πίστι μου σ' Εκείνον;*» (Ψάλμ.38,8).

Ο συνεργάτης του π. Θεολόγου διδάσκαλος κ.Κώστας Τσαπάρας περιβαλλόμενος από μαθητές.

Ο π.Θεολόγος διδάσκει τούς νέους κατά τήν διάρκεια εκπαιδευτικής έκδρομής.

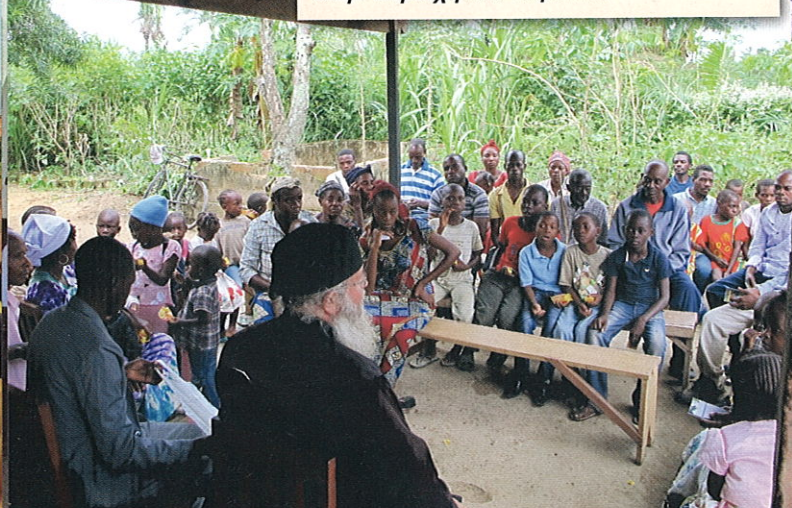
Βαπτίσεις στο σταυρόσχημο βαπτιστήριο του Ντολιζί.

Σεμινάριο κληρικών στο Pointe Noire.

Ο π. Θεολόγος κατηχεί τούς Πυγμαίους στην περιοχή του Ίψόντο.

Ἄλλη στιγμή τοῦ εἴπα:

-Τό μήνυμα εἶναι ξεκάθαρο. Πρέπει νά ἐπιστρέψου-
με στήν Ἑλλάδα.

-Ἐσύ θά ἐγκατέλειπες τόσο εὐκολά τήν οἰκογένειά
σου; Ἦταν ἡ ἀπάντησί του. Καί συνέχισε νά φροντίζη
τούς πληγωμένους Ἀφρικανούς.

Τά δέ παιδιά τοῦ Ὁρφανοτροφείου «ΑΓΙΟΣ ΕΥΣ-
ΤΑΘΙΟΣ», οἱ μαθητές, οἱ ἐκπαιδευτικοί τοῦ Σχολείου
«ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» καί οἱ δόκιμοι μοναχοί στό νεόκτι-
στο μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στό
Dolisie δέν μπορούσαν νά συνειδητοποιήσουν πώς
θά στεροῦνταν στό μέλλον τήν ἀληθινή πατρική στορ-
γή καί ἀγάπη του.

Πιστεύω ὅμως πώς οἱ παραπάνω Ἀφρικανοί δέν
θά ξεχάσουν τή γλυκιά μορφή τοῦ πρωτοπόρου ιε-
ραποστόλου, τό παράδειγμά του, τήν ἡρεμία του, τή
γαλήνη του, τήν θυσιαστικότητά του, τήν ἐργατικότητά
του καί τήν ἀποτελεσματικότητα στό ἔργο του.

Στήν ψυχή μου ἔνα μεγάλο «γιατί;» αἰωρεῖται καί μιá
θλίψη ἐπικάθεται. Γιατί μιá ἐννιάχρονη ταπεινή καί ἀθό-
ρυβη διακονία στόν ιεραποστολικό ἀγρό μ' ἔνα ἔργο
ἀξιόλογο νά τερματίζεται χωρὶς ἀπολογία; Καί τό κυ-
ριώτερο, γιατί νά λείψῃ ἔνα παράδειγμα φωτεινό σ' ἔνα
νεοφώτιστο λαό - πρώτη γενιά πιστῶν - πού πρέπει ν'
ἀπλώσῃ βαθιά τίς ρίζες τῆς χριστιανικῆς πίστεως;

Κατάλαβα ὅμως πώς ἡ ὑπομονή κατά τόν καιρό
τῶν θλίψεων εἶναι τό κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα
τῶν πιστῶν, πού τούς κάνει νά ξεχωρίζουν ἀπό τούς
ἄλλους ἀνθρώπους. Ἐκεῖνος πού ὑπομένει ἐν γνώ-
σει, ἔχει κατά κύριο λόγο καί γνώσι τῆς θείας Ἀγάπης
καί τῆς πρόνοιάς Του γιά τόν ἄνθρωπο.

Ἐκεῖνος πού ὑπομένει «ἐπ' ἐλπίδι», δέν εἶναι ποτέ
μόνος. «Ἐπόπτῃς» τῶν ἀγώνων του «ἐστίν ὁ τῶν
ἄλων Θεός». Αὐτός πού ἐργάζεται θυσιαστικά καί
ὑπομένει, δέν ἀντιδρά «δυναμικά» - μέ τή σημασία
πού δίνει ὁ κοσμικός ἄνθρωπος - ἀλλά ἀμύνεται
σταυρικά.

Ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόμενος θεωρεῖ ὅτι
εἶναι μακάριος ὁ ἄνθρωπος πού ἀντιμετωπίζει σθενα-
ρά καί μέ εὐχαριστιακό φρόνημα τούς πειρασμούς. Ἡ
δέ ἀντιμετώπισι τῶν ἀντίξων καταστάσεων ἀπαιτεῖ
μεγάλα ἀποθέματα ἀντοχῆς, μακροθυμίας καί ὑπο-
μονῆς.

Δικαιολογημένα λοιπόν θαύμασα τήν ὑπομονή τοῦ
ιεραποστόλου π. Θεολόγου Χρυσανθακοπούλου, ἡ
ὅποια στήν οὐσία της εἶναι: βράχος πίστεως, ποτάμι
ἐλπίδος καί πέλαγος ἀγάπης.

Ο π. Θεολόγος με τον π. Αγαθόνικο πού για ένα διάστημα έμεινε κοντά του και τον βοήθησε στο Ίεραποστολικό έργο, σέ μία άνεπανάληπτη στιγμή.

‘Η δοκιμασία του π. Θεολόγου.

«...νεφίδιόν έστι φθινοπωρινόν...» (Μέγας Άθανάσιος)

Μέ την δύναμι του Άγίου εν Τριάδι Θεού και μέ πλήρη συναίσθησι του χρέους μας, επί σαράντα χρόνια κάνουμε άθόρυβα έναν ώραίο άγώνα, τόν όποιο ξεκίνησε ό μακάριος π. Χαρίτων, ίδρύοντας τόν Σύλλογο του «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» για τήν στήριξι και προώθησι του Ίεραποστολικού έργου.

Άντιμετωπίσαμε σ' αυτό τό μακροχρόνιο διάστημα δυσκολίες και προβλήματα, αλλά χάριν του ύψηλου έργου τά ξεπερνούσαμε.

Τώρα όμως, πρωτοφανή συμβάντα προκαλούν άναστάτωση.

Άπό τής αναλήψεως τών καθηκόντων του έπισκόπου Κογκό Μπραζαβίλ-Γκαμπόν κ. Παντελεήμονος (Άράθυμου), πρέκυψαν πολλά δεινά.

Ό άνθρωπος αυτός μετέφερε στίς άποσκευές του νέα ήθη και διαφορετικές συνήθειες-μεθοδεύσεις. Στά σχέδια του αυτά, ήταν έμπόδιο ή παρουσία του π.Θεολόγου, πού θυσιαστικά άγωνίσθηκε επί δεκαετίαν εκεί και έπέτυχε τόσα θαυμαστά έργα, ώστε ό ίδιος ό Πατριάρχης Άλεξανδρείας σέ δημόσια εκδήλωσι είχε αναφέρει:

«Συνάντησα και ένα άλλο του (π. Χαρίτωνος) πνευματικό παιδί, τόν π. Θεολόγο.

Θεολόγε μου σ' εύχαριστώ. Όταν ήρθα σ' αυτά τά μέρη τά άπέραντα στό Κογκό-Μπραζαβίλ θυμάσαι, περάσαμε μέ τόση δυσκολία αυτό τό λασπωμένο ποτάμι και βρεθήκαμε στό χώρο τό δικό σου.

‘Εθαύμασα τά μοναστήρια, τίς εκκλησίες, τά σχολεία, τά όρφανοτροφεία και αυτά για τά μικρά παιδιά, πού τό βράδυ μέ τήν παγωνιά, θά βρούνε ένα μέρος νά κουρνιάσουνε, γιατί είναι ή έλπίδα τής Άφρικής, ή έλπίδα του Πατριάρχείου μας.»

Άλλά και άλλες φορές ακόμη και τελευταία του άπηύθυνε εγκώμια πού εξέφραζαν τόν θαυμασμό και τήν άναγνώρισι του βαρυσήμαντου έργου του.

Έπίσης ό εκπρόσωπος του Πατριάρχη Άλεξανδρείας Μητροπολίτης Καμερούν κ.Γρηγόριος κατά τήν ένθρόνισι του κ.Παντελεήμονος στίς 14.4.2013, αναφερόμενος στόν π.Θεολόγο είπε: **«Τό έργο του άναγνωρίζεται από όλους, ως προς τήν ποσότητα, ως προς τήν ποιότητα και ως προς τό άθόρυβον και άοκνον του χαρακτήρος του. Η Έκκλησία του Άγίου Μάρκου στέκεται άπέναντί του, έσαι εύγνωμονούσα για αυτό.»**

Μένομε σ' αυτά τά θετικά και άδυνατούμε νά κατανοήσουμε τήν βιαία άπομάκρυνσί του, ή όποια γρήγορα έγινε γνωστή και οι φίλοι ύποστηρικτές του Ίεραποστολικού έργου έμειναν έμβρόντητοι! Περίλυποι και προβληματισμένοι, ήθελαν νά μάθουν τό γιατί και ζητούσαν νά κάνουμε κάτι.

Η άγωνία για σκανδαλισμό τών νεοφωτίστων πού καλούνται νά άποβάλλουν, όσα καλώς έδιδάχθηκαν

τόσα χρόνια και νά συμβιβασθοῦν σέ μία νέα κατάστασι, τήν ὀρθότητα τῆς ὁποίας δέν συμμερίζονται, αὐτό εἶναι πού κάνει συνειδήσεις νά ἐξεγείρωνται. Ὁ Παύλιος λόγος μᾶς συνέχει: **«τίς σκανδαλίζεται, καί οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;»** (Β΄ Κορ. 11,17)

Ἄν εἶχαν στείλει ἐκεῖ ἕνα ἱεραποστολικό ἄνδρα ἄψογο καί συνεργάσιμο, ποιός θά ἀντιδροῦσε; Θά ἦταν εὐπρόσδεκτος, ἀφοῦ ὁ π. Θεολόγος οὐδέποτε ἐπέδωξε ἐπίσκοπικό ἀξίωμα ἢ κάποια διάκρισι. Ἐδειχνε θέλησι νά παραμείνῃ μέ διάθεσι νά συνεργασθῇ, χωρίς βέβαια ἐκπτώσεις τῶν Θείων Ἐντολῶν, γιά τό καλό τοῦ ποιμνίου του. Πλήν ὁμως βιαίως ἐξεδιώχθη, παρά τήν ἀντίθεσι τῶν πιστῶν, πού πληγωμένοι βαθύτατα ἀπό αὐτή τή συμπεριφορά, ζητοῦν τόν πνευματικό τους πατέρα. Τό ἴδιο καί τά ὄρφανά μέ πόνου ψυχῆς ἀναζητοῦν αὐτόν πού τά στέγασε, τά τάισε, τά ἔντυσε, τά πότισε, ἔπαιξε μαζί τους καί φρόντισε γιά τήν κατά Χριστόν μόρφωσί τους. Ἀκόμη τά 350 παιδιά τῶν σχολείων θρηνοῦν καί αὐτά στερούμενα τῆς παρουσίας του π. Θεολόγου πού ἐξασφάλιζε τήν σωστή ἐκπαίδευσι καί πρόδοό τους.

Ὅταν ὁ Μέγας Ἀθανάσιος ἐδιώκετο **«οἱ γνήσιοι φίλοι μετὰ δακρύων πρὸς αὐτὸν ἔλεγον· «Ποῦ πάλιν ἀναχωρεῖς, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καί [τίνι] καταλιμπάνεις ἡμᾶς, ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα;»**

Πρὸς οὓς φησιν ὁ μέγας· «Μὴ κλαίετε, τέκνα, μὴ κλαίετε· νεφίδιον ἐστὶ φθινοπωρινὸν οὗτος ὁ τάραχος, πρὸς ὀλίγον μὲν φαινόμενος, ὀξέως δὲ διαλυόμενος· μὴ ῥαθυμεῖτε, τέκνα· τάχιον ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς, Θεοῦ θέλοντος.» Ὅπερ δὴ καὶ γέγονε.» (Ρ.Γ. τ.110, σελ.636, στ. 38)

Σ' αὐτό τό δύσκολο στάδιο καλοῦμε ὅλους σέ πανστρατιά προσευχῆς, πού εἶναι τό καλύτερο ὄπλο γιά νά δοθῇ καλή ἐκβασίς ἄνωθεν.

Τό ἱεραποστολικό ἔργο δέν εἶναι ἀνθρώπινο· εἶναι τοῦ Θεοῦ. Θά συνεχισθῇ παρά τίς τόσες ἀντιξοότητες. Οἱ προσπάθειες μέ τή βοήθεια καί συμπαράστασι ὄλων θά ἐνταθοῦν. Ὅποιες ἐνάντιες ἐνέργειες ἀπ' ὅπουδήποτε καί ἂν προέρχωνται, δέν θά κάμψουν τό ἀγωνιστικό φρόνημα. Οἱ διωγμοί σημαίνουν ὅτι τό ἔργο εἶναι ἅγιο καί πολεμεῖται. Θά ξεπεραστῇ τό «νεφίδιο» καί ἐνισχυμένοι θά πορευώμεθα γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, γιά τή διάδοσι στά ἔθνη τῆς εἰρήνης καί τῶν ἀγαθῶν Του.

Ἄς στοιχηθοῦμε μέ τήν ἀρχαγγελική προτροπή **«Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου».**

Τό Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»

Ἡμερολόγιο τσέπης τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ».

Τό ἡμερολόγιο ἀποτελεῖ γιά ὅλο τό ἔτος μία ὑπενθύμισι τοῦ ἱεραποστολικοῦ μας χρέους.

Γιά τήν προμήθεια του καί ἂν ἐπιθυμοῦν οἱ ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» νά διαθέσουν σέ μεγαλύτερες ποσότητες, στοὺς φίλους καί γνωστούς, μπορούν νά ἀπευθύνονται στά γραφεῖα τοῦ Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» Μιαούλη 68, Πάτρα Τ.Κ. 262 22 Τηλ. 2610 329-737, 2610 322-722, fax 2610 329-390

Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ
2014
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΜΙΑΟΥΛΗ 68, ΤΗΛ.: 2610-329.737 ΠΑΤΡΑ

